

६४
 वैष्णव धर्मनां सभणां पुस्तके आभारे त्यांची भजने.

श्रीकृष्णाय नमः

६२४७

आवृत्ते ६ ही

ने १९२४

॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

वैष्णवोना

नित्य नित्यमना

भूष्य पाठ

तथा

धोण.

श्रीकृष्णाय नमः

६२४७

प्रत ५९०

संवत् १९२४

श्रीकृष्णाय नमः, मुण्डकपुराण, भावमुनाय, ४० पद. ध्यान,
 श्रीकृष्णाय नमः पाठ, ध्यान, यादव, अर्थ, श्रीकृष्णाय
 श्रीकृष्णाय नमः ध्यान निवेदन.

उपासी प्रसिद्ध करणार.

लक्ष्मणाय नमः श्रीकृष्णाय नमः देसाय.

रीवांग, न. ११०—आय १९२४.

१ मुण्डकपुराण ध्यान—यादव श्रीकृष्णाय नमः ध्यान
 पाठकुरा रीवांग—आय १९२४

धीमत ०—४—०

વિષયાનુક્રમણિકા.

<p>પૃષ્ઠ.</p> <p>૧ મંગલચંદ્રવચન.</p> <p>૨ શ્રી વલ્લભાચાર્યવિદ્યા.</p> <p>૧૮ મુલપુસ્તક.</p> <p>૨૫ શ્રીવિમુનાદીય.</p> <p>૨૭ શ્રીવિમુનાદીયનાં ૨૦ પદો.</p> <p>૪૩ શ્રીવિમુનાદીયનાં ધ્યાન.</p>	<p>પૃષ્ઠ.</p> <p>૪૬ શ્રીસર્વોત્તમ સ્તોત્ર.</p> <p>૫૦ શ્રીવિષ્ણુ મ-વે.</p> <p>૭૨ શ્રીઆપીગીત.</p> <p>૭૫ શ્રીસર્વોત્તમ ધ્યાન.</p> <p>૭૬ શ્રીમનરતન ધ્યાન.</p> <p style="text-align: center;">૨૨૨૭</p>
--	---

અમારા તરફથી મહત્ત્વ ધરાવતાં પુસ્તકો.

૧ વિવિધ ધ્યાન તથા પદ સમૂહ બામ ૧ લે	(આરુતિ ૫ મી)	૧-૪-૦
૨ " " " " બામ ૨ લે	(" ૨ છ)	૧-૦-૦
૩ નિત્યનિયમના પાઠ તથા ધ્યાન	(આરુતિ ૬ ઠી)	૦-૪-૦
૪ શ્રીકૃષ્ણ વચનાં ૨૪ વચનામૃત	(" ૨ છ)	૦-૫-૦
૫ ભક્તિપ્રબલ મગ્ન	(" ૩ છ)	૦-૪-૦
૬ શ્રી શ્રીકૃષ્ણવચના ધ્યાન તથા પદ સમૂહ	૧-૦-૦
૭ શ્રી કૃષ્ણસ્તોત્ર રતનાકર	૦-૧૨-૦
૮ ૨૪ વૈષ્ણવનાં વાર્તા	૨-૮-૦
[ગુજરાતી ભાષામાં ઘેઠાં અસરથી.]		
૯ શ્રી સર્વોત્તમ સ્તોત્ર	૦-૨-૦
૧૦ શ્રી પુરુષોત્તમ સદસ્ય નામ સ્તોત્ર	...	૨-૦-૦
(મુળ શ્લોક સાથે ગુજરાતી ભાષામાં ભાષાન્તર)		
૧૧ શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા...	૧-૬-૦
૧૨ શ્રી શ્રીકૃષ્ણવચનુ ઇવન ચરિત્ર વિ બામમાં...	...	૪-૦-૦
૧૩ તીર્થવાત્ર નો દેવાલ	૩-૦-૦
૧૪ શ્રી વમના સ્તોત્ર રતનાકર	૦-૮-૦
૧૫ ૨ ૨ વૈષ્ણવની વાર્તા ગુજરાતી...	...	૪-૦-૦
૧૬ વૈષ્ણવનાં ધર્મવાર્તા બેઠાંચરિત્ર...	...	૩-૮-૦
૧૭ ૨ ૨૫૪૨૧ ૧૪૦ ફોલાવાળુ (૪ થી આરુતિ)	...	૩-૦-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૨૨૮૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ વૈદ્યુતચોના વિદ્યનિગમના
૫૧૬

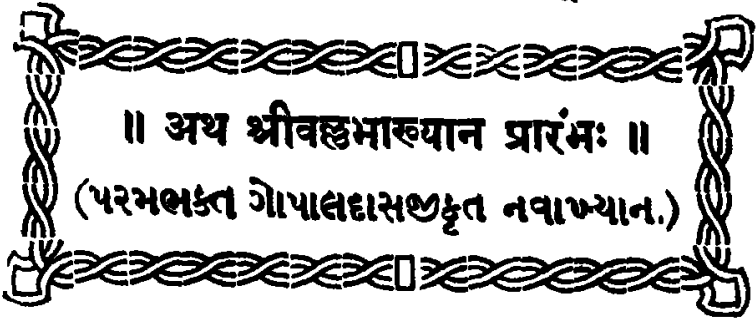
વિગમ ૬- ૧૨૧

॥ श्री कृष्णाय नमः ॥

मंगलाचरणम्.

मायावादिकरीन्द्रदर्पदलनेनास्येदुराजोद्भूत ।
श्रीमद्भागवताख्यदुर्लभसुधावर्षेण वेदोक्तिभिः ॥
राधावल्लभसेवया तदुचितमेम्णोपदेशैरपि ।
श्रीमद्वल्लभनामधेय सदृशो भावी न भूतोस्त्यपि ॥

॥ अथ श्रीवल्लभाख्यान प्रारंभः ॥

(परमभक्त गोपालदासल्लभकृत नवाभ्यान.)

आभ्यान १, १—राग केदारो.

वंडु श्रीबिठुलवश् सुंदर, नवधनश्याम तमाल;
जगत्तल उद्धार करेवा, प्रगटया परम इयाल. १
श्रीयुरुषोत्तम स्वतंत्र डीडा, लीला दिव तनुधारी,
सात दिवस जिस्विर कर धार्यो, वासव वृष्टि निवारी. २

- તે પ્રગટ્યાનું કારણ કહીયે, જે સુરતા મન આણેા. ૩
- ઠરી કૃપા હું કહું વિનતી, પોતાનો કરી બાણેા ૩
- બ્યાપક રૂપ અદ્વૈત પ્રદા જે, તેજેમય કહેવાય,
- આર્થ પંથ અધિકારી સુનીજન, તે માંહે લય થાય. ૪
- અક્ષર આદ્ય અખંડ અનુપમ, ઊપમા કહી ન બાય,
- અસ્તિ વસ્તુ સહુકો મલી ખોલે, નિગમ નેતિ નેતિ ગાય. ૫
- નિર્જુષ્ણનો નિર્દોષ અટપટો, રસના શી પેરે કહીયે;
- રૂપ વર્ણુ વપુ દ્રષ્ટ પદારથ, ત્યાં એકો નવ લહીયે. ૬
- તેહ થકી પુરૂષોત્તમ અળગા, લીલા અચળ વિહાર,
- પ્રદક્ષાની ને સુક્રિત મારગી, સ્વપ્ને નહિં વ્યવહાર. ૭
- બ્યાં શ્રીવૃન્દાવન આદ્ય અચળ શશિ, શરદરેન બહુ વેશ;
- વનદેવી યદ કુમકુમ સુખ સુખ, પરસે રગ વિશેષ. ૮
- બ્યાં સસ્તિ આમીકર મણિ ગણ, ઉભય બદ્ધ સોપાન;
- કમલ કુમુદ નાના અલિ સુંદર, મધુર કરે ત્યાં ગાન. ૯
- કનકલતા માલતી માલિકા, વિવિધ કુસુમ મકર દં;
- શીતલ પવન ગોકોરે લહેરે, પરસે અતિ આનંદ. ૧૦
- પદ્મરાગ મસ્તકમણિ સ્ફાટિક, શ્રીગોવર્દન સોહ;
- પ્રદ્યા રૂદ્ર ત્યા કોણુ બાપદા, શ્રીહરીનું મન ખોલે. ૧૧
- નાના પક્ષીની શબ્દ માધુરી, ચોલા તણેા નહીં પાર;
- વિવિધ પ્રકારે ભુજવા કહેતાં, ગ્રંથ થાય વિસ્તાર. ૧૨
- સ્થામા શતહલ નયન સુંદરી, સુથ તણેા નહીં પાર;
- અનેક રાસમંડલ રચના રચિ, ખેલે શ્રી નંદકુમાર. ૧૩

- એણી પેરે નિત્ય નવલી લીલા, લોપ વાલકંકાર;
અંજ સ્વેદ મકરંદે મોહ્યા, મધુપકરે ગુંબર. ૧૪
- એ પ્રભુને મન ઇચ્છા ઉપની, યશ થાવા વિસ્તાર;
અધિકારી પાપે એ વાણી, નહિં કોને ઉચ્ચાર;
ભુક્ષંગેથી સૃષ્ટિ નીપની, અતિ સુંદર ધ્રુવ્યાંડ;
ચોદલોક નાના વૈચિત્ર્યે, ભૂમંડલ નવખંડ. ૧૬
- પરપોતાની વ્યક્તિ કરેવા સૃષ્ટિ તે દ્વિધા પ્રકાર,
દેવી આસુરી બે ઉપભવી, પ્રભુ મન કરી વિચાર. ૧૭
- ભક્તિ સુંદરી ને માયા દાસી, બે મૂરત પ્રગટાવી;
તેમાં પહેલી નખશિખ સુભગા, શ્રીહરિને મનભાવી. ૧૮
- કૃપા કટાક્ષે હુવા અક્ષરમા, ઉપન્યા સત્વ અનંત;
ભક્તિ લીન હુવા સૌભાગી તે વૈષ્ણવ ગુણવંત. ૧૯
- બીજી કટાક્ષે જે જન ઉપન્યા, માયામા થયા લીન;
કર્મજડ આસુર અન્ય ઉપાસક, ભજન ધર્મથી હીન. ૨૦
- એણી પ્રકારે સૃષ્ટિ દ્વિધાગુણ, મિશ્રિત ચાલી ભય;
ભક્તિમારગી જીવ સ્વતંતર, કેવળ ભક્ત ન થાય. ૨૧
- શ્રી પુરૂષોત્તમે વળી વિચાર્યું હવે પ્રકાર શો કરિયે;
મારી સેવા અને કથારસ, નિરૂપવા તનુ ધરીયે. ૨૨
- ભક્ત જીવનાં ભાગ્ય વિસ્તર્યા, ઇચ્છા કરી હરિ સાર;
તેણે હેતે આપો પેં પ્રગટ્યા, શ્રીવલ્લભરાજ કુમાર. ૨૩
- પૂર્ણ ધ્રુવ શ્રીલક્ષ્મણ સુત, પુરૂષોત્તમ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ;
શ્રી ગોકુળમાં પ્રકટ પધાર્યા, સ્વજન કીધા સનાથ. ૨૪

આખ્યાન ૨ જી.—રાગ રામકલી.

- શ્રી લક્ષ્મણ સુત શ્રી વલ્લભરાયણ;
રમરણ કરતાં દુકૃત બાયણ. ૧
- કલિજન તરવા નહિં અવર ઉપાયણ;
યજ્ઞ પુરુષ હરિના શ્રુતિ ગુણ ગાયણ. ૨
- ગાય શ્રુતિ ગુણરૂપ અહર્નિશ ધરી ધ્યાન વિચાર;
આનંદરૂપ અનુપમ સુંદર, પામે નહિં કોઈ પાર. ૧
- પ્રાણપતિ પ્રાકટય કારણ, કાંઈક કહું મતિમંદ;
હર સુર વિધાતા નવલોકે, સાક્ષાત પ્રહ્લાનંદ. ૨
- શ્રી વૃન્દાવનચંદ્ર મુખરૂચિ, આમ તે અવતાર;
દ્વિજ તિલક ત્રિભુવન નામ નિરૂપમ, રૂપ અંગીકાર. ૩
- દેવલોકે દુહંભી વાગીયા આનંદ કરેરે નિઃશંક;
અસુર તિમિર ઉચ્છેદવા, ભૂવી વલ્લભદેવ મયંક. ૪
- પૂરણ પુરુષ પ્રમાણ પંથા, ંયાખ્યાતા વેદાન્ત,
અન્થ સર્વે રસરૂપ કીધા, પોતાને સિદ્ધાન્ત. ૫
- રસિક રસના રસિક વાણી, બાણી નર (સર્વ) નવખંડ;
ઉર્ધ્વ પંથે સ્વયં પ્રસર્યો, વાધીયો પ્રહ્લાડ. ૬
- એક પ્રહ્લાડે જેનો યથ ન માયો, તેના હુવા કોટી અનંત;
તોય ત્યાં થકી વાધીયો, જઈ વફ્યો મુખ ધીમંત. ૭
- અતુલ અમલ ઉદ્યોત ઉદ્યો, ભૂતલ દ્વિજ માર્તંડ;
ભક્તિ મારગ કેસરિ ગજ. માયિક મત શતખંડ. ૮

- હૃદયવ્યય દશ દિશાએ ક્રીધા, પરિક્રમાને વ્યાજ;
તિર્થ સ્કલ સનાથ ક્રીધાં ચરણ રેણુ સમાજ. ૯
- પત્રાવલંબે પડિત જીત્યા, માયિક મત માતંગ;
શ્રીકૃષ્ણ પુરણ પ્રલ્લ સ્થાપ્યા, જેના રૂપ કોટિ અનંગ. ૧૦
- સ્વમારગ સ્થિર સ્થાપવા, આપવા ભજનાનંદ;
નામ આપ્યા જીવને, શુભ મિષ્ટ મુખ મકરદ ૧૧
- અનેક જીવને કૃપા કરવા, દેશાતર પરવેશ; (પ્રવેશ)
કોમલ પદ જ્યા કમલ વિલસે, ધન્ય કહું તે દેશ. ૧૨
- અંગ અંગ કલિંગ કૈકટ, માગધ ભારૂ સૂર સિંધ,
તે તામસના અધ હર્યા, પ્રતાપ પહરજ ઝધ. ૧૩
- કનકે સ્નાન શત મણુ સૂવર્ણે, કરાવ્યું મહીપાળ;
તે મૂકી વેગે ચાત્રીયા, રાચ દૃષ્ટિ ન પાછી વાળ. ૧૪
- દક્ષિણ પ્રભુજી પાઉંધારિયા, પાંડુરંગ શ્રી વિકૃલનાથ;
નેત્ર મહતાં વાત ક્રીધી, વચન દીધું હાથ. ૧૫
- વચન નિસ્ત્રે શ્રીનાથે માગ્યું ક્રીધી શ્રીવલ્લભજીશું વાત,
અમનેતો ઇચ્છા જોહ છે જે, હું નંદન તમે તાત. ૧૬
- તે પુરૂષોત્તમ પ્રગટશે, શ્રીવિકૃલરૂપ નિધાન;
નેત્ર કમલે નાના ભાવે, દેશે ભક્તને સનમાન. ૧૭
- ત્યાંથી શ્રી વૃન્દાવન પાઉંધારિયા, જ્યા મધુપ કરે અંકાર;
કુસુમ દુમ નવ મલ્લિકા, મકરંદનો નહિં પાર, ૧૮
- તરૂ તમાલ અતિ શોભતાં, હેમ જુથીકા સ ઘોડ;
લલના તે સુભગા લટકતાં, હીંડે તે મોડા મોડ. ૧૯

તાન ધુનિ ધુનિ મચુર રૂપે, સાભળે ધરી ધ્યાન;	
નિત્ય લીલા ગાન શ્રવણે, કરે તે મધુપાન.	૨૦
કુન્જ સદન સોહામણું, શોભા તણા નહિ પાર,	
વિવિધ રાસ લીલા કરે વ્રજમાં, ખેલે શ્રીનંદકુમાર.	૨૧
રંગે તે રમતા દીકરા, બલદેવ શ્રીગોવિંદ;	
તે પુત્રભાવે પ્રગટશે, મન ઉપન્યે આનંદ.	૨૨
બલદેવ શ્રી ગોપીનાથ કહીએ, શ્રી વિકૃલ નંદનંદ;	
તે વેદ પંથ વિસ્તારશે, જન આપશે આનંદ.	૨૩
ત્યાંથી કેશીઘાટ પાઉં ધારીયા, કહિ કથા તત્ત્વ સમાધિ,	
રસપુજ પુરુષોત્તમ પ્રમાણ્યા, સરસ્વતિ તણ આધિ	૨૪
ગિરિરાજને આન્ધાસ દીધો, ધરી કોમલ ચર્ણ,	
હરખે તે સામા આવીઆ, શ્રી ગોવર્ધન ઉદ્ધરણ	૨૫
હળીમળીને ચાલીયા, ચરણાટ જ્યા નિજધામ,	
નવરંગ નાગર પ્રગટયા, મનપુરવા બહુ કામ.	૨૬
તત્ત્વ સંખ્યાયે કહ્યાં, પદ સાર માહે સાર,	
હવે કાંઈ એક સ્તુતિ કરું, શ્રી વલ્લભરાજ કુમાર.	૨૭

આખ્યાન ૩ જી—રાગ ધનાશ્રી.

આ પોષ મધ્યાન્હેનોએ શ્રીનાથજી, શ્રીઅક્ષાજીઉર ઉપન્યે આનંદ;	
આ ચંદ શ્રી વૃન્દાવન તણા પ્રગટીયો એ.	૧
આ સોભાવ્ય સુંદરી મલી ધવલ ગાયે, સુહાયે રૂઠા કંટના નાઈ;	
આહલાહ ઉપન્યે તે અંગોઅંગ ઘણાએ.	૨

૧ રાસમડળ રચના રચી. એવો પથ પાઠ છે.

- આ સુતિકા સદન સોહામણું, શોભા રૂડી લેહેરડે ખય;
 આ ૧વાજીત્ર વાગે તેણે સમેતણા એ. ૩
- આ સર્વસ્વ દાન તેણે સમે, કરેરે શ્રી વલ્લભજી ઉદાર;
 સુકુમારસુત ઉદયો શ્રવણે સુણી એ. ૪
- આ પાતાળે શેષ નાગ રીઝીયા, ઉપર ઈંદ્રાદિક દેવ;
 તતખેવ સુણી નિશાન વજ્રડાવીયા એ. ૫
- આ પ્રહ્લા મહાદેવ મુની હરખીયા, વરખીયા કુમુભ સમૂહ;
 આ મોહ ટાલ્યો જગતના જીવનો એ. ૬
- આ સિદ્ધ ગાંધર્વ રેગુણી અપસરા, ઉલટીયા નૃત્ય ને નાદ;
 આલ્હાદ ભર્યા શ્રી વલ્લભજીયે માનીયાંએ ૭
- આ નિગમ શામ સાખા સહસ્રશુ, કરેરે ભક્ષા નિર્ધોષ;
 આ ઘોષપતિ ળગવદ્દી લેટતા એ. ૮
- આ વેદ વિહિત કૃત્ય સર્વ ક્રીધા દીધાં બહુ પેરે જોદાન;
 આ માન સુ સ્વજન સંતોષીયા એ ૯
- આ કનક કચોળાં કુમકુમ ભર્યા, અક્ષત દૂર્વા ભયારે સુધાળ;
 આ માળ પારિભતની મહમહે એ. ૧૦
- આ તોરણ પર્ણું સહકારના, ધરણી ચંદન તણા નીર;
 આ વીર શ્રી ગોપીનાથ શ્રી વિઠ્ઠલ પ્રગટીયા એ. ૧૧
- આ હધિ હુધ ધૃત મધુ માંડવે; શેરડીયે વહેરે સુગંધ;
 આ સુગંધે મોહ્યા અલિકુલ આવીયા એ. ૧૨
- આ સુત માગધ સાધુ સર્વે મત્યા, મળીઆ તે માંડોમાંડે,

- ઉત્સાહ ભર્યાં કેા કેાને બાણે નહિ એ. ૧૩
- આ શુકદેવ સખળ આનદિયા, વદિયા શ્રીવલ્લભજના ચરણુ;
ગિરિધરણુ શ્રી ભાગવત મારૂ નીરખથે એ ૧૪
- આ સકલ કલા કલીકાળમા કલ્પદ્રુમ પ્રગટિયો આજ;
આ કાજ મન વાછિત પુરવા એ. ૧૫
- આ તૈલંગ તિલક ત્રિભુવન ધણી, મણી મરકત ધનવાન,
સમાન રૂપ ભાગ્યતા કેા નહિ એ. ૧૬
- આ ગણુક ગર્ગાદિક આવિયા, ભાવિયા હીથેરે આશિષ;
આ જગદીશ શ્રીવલ્લભ ઘેર પ્રકટિયા એ ૧૭
- આ ધવલ ધન્યાશ્રી ગાન જે કરે, ઉચ્ચરે શ્રી વિઠ્ઠલજી અવતાર;
સારસ્વત લીલા તે જન લહે એ. ૧૮
- આ ઠાસનો ઠાસ જાય વાણે, બારણે રહ્યો રે ઉત્સવ જીએ;
કેા એક ભગવદી તે સમે એ. ૧૯

આખ્યાન ૪ થુ—રાગ ભુપકલ્યાણ.

તે પદ વડુ શ્રી વલ્લભનદજી, ત્રિભુવન મંગલ પરમાનદજી,
સકળ જીવનો ટાળ્યો દ્રંદજી, જગમાં વ્યાખ્યો મુખ મકરંદજી
ઠાળ—સુખદ વડુ શ્રીવલ્લભસુતના, પદાંબુજ સુકુમાર,
નિગમ રહસ્ય વિચાર કીધો, સકળ જન નિસ્તાર— તે પદ. ૧
પ્રહ્લકુલ હેરિ અવતર્યા તે, ટાળવા ભૂમિ ભાર;
શ્રીનાથ શ્રીવિઠ્ઠલ નામ નિરૂપમ, વૃન્દાવન શ્રુગાર— તે પદ. ૨
એક રસના કેમ કહૂ ગુણુ, મકટ વિવિધ વિહાર,

૧ કેાષ એક ભાગ્યવાન તે સમે અથવા કેા નહિ ભાગ્યવાન તે સમે.

નિત્ય લીલા નિત્ય નૌતન, શ્રુતિ ન પામે પાર- તે પદ. ૩
 સકલ શાસ્ત્ર પ્રમાણ્ય ઝોલે, સાર માંહે સાર;
 તત્ત્વ માંહે તત્ત્વ ત્રિભુવન, ભક્તનો આધાર- તે પદ. ૪
 સર્વ અંગોઅંગ રસ ભર્યા, રસ ભર્યાં લોચન ચાર;
 ચલણ વલણે ઝોધવ્યા, હૃદે ભાવ અનેક પ્રકાર- તે પદ. ૫
 મુખ મુગંધે મોહ્યા અલિ સકળ તે, આવી કરે અંકાર,
 સરસ વચન ઉચ્ચાર માત્રે સંશયનો પરિહાર- તે પદ. ૬
 નામ વ્યાજે પ્રગટ ક્રીધે, મુક્તિ શત્રુકાર;
 ભુજદંડ પરસે ભય હર્યા, એવા નાથ અમિત ઉદાર-તે પદ. ૭
 સ્વ સ્વરૂપ અર્થે પ્રોજ્યા, કૃત હુતા જે સંસાર,
 રાજ કાળે જોડીયા જન, ઉચ્ચાવચ નર નાર- તે પદ. ૮
 આગળ અંશે પ્રકટિયા જે, અન્થે કહ્યા બહુવાર;
 શ્રી યશોદા ઉત્સંગ લાલિત, પુરણ અતિ મુકુમાર-તે પદ. ૯
 અનેક ધર્મ કહ્યા પ્રભુજ્યે, નિગમને અનુસાર,
 ગિરિરાજધરણ્યનો તાપ ટાળ્યો, શ્રી લક્ષ્મણ મુત નિરધાર-તે પદ ૧૦
 પોતે તે પ્રાગટ્ય પોતાતણે, યશ તણે કર્યોદે ઉચ્ચાર,
 પોતે અંગોઅંગ મુખદ શોભા, સહન અંગીકાર- તે પદ. ૧૧
 સ્કંધ સખ્યાએ કહ્યા પદ, શ્રી ભાગવત રસરાજ,
 ભક્તજન પદરજ પ્રતાપે, સકલ સરીયાં કાજ- તે પદ. ૧૨

આખ્યાન ૫ મું—રાગ સામેરી.

(અનીહારે) શ્રીવિકૃલ મુખકારી, નામે નિખાપ થાય નરનારી,
 દુર્ગતિ સકલ નિવારી, પ્રગટયા શ્રી વ્રજપતિ સસ વિહારી. ૧

માથિક મત જેણે ખંડયો, ભક્તિ મારગ જેણે બહુ પેર મંડયો.
 ઉત્પથ જન સર્વે કંઠયો, મુરખ હેત કુશબ્દ વિતંડયો. ૨
 વહન સુધાકર જોતે, વચન રસિક રસ રાસ ઉઘોતે,
 નવ જળ ધનવપુ પોતે, સરસ સુધારસ ક્રીધા પ્રભુ હોતે. ૩
 ભક્તિપક્ષ દહ ક્રીધા, વચન સુધારસ જન શ્રુતિ પીધા,
 અર્થ સકલ તેનો સીધા, તે લીલા માહે તાણીને લીધા. ૪
 દાળ—જે લીલામા અંગીકાર કરીયોરે, તેનો સકલ તાપ નિસ્તરીયોરે,
 જેને શ્રીવિકૃલનાથ વિચારેરે, તેને પ્રગટ પદારથ ચારે. ૫
 ઉપરાત ભજનકળ આપેરે, પ્રજમંડળ સ્થિર કરી સ્થાપેરે,
 તેને દેવમુનિ સર્વે ગાયરે, તેનો સર્વ ઉપરાત સુહાયેરે ૬
 તેને કાળ કર્મ નવ આધેરે, યમ તે શિર ધનુષ્ય ન સાંધેરે,
 એવો માગ શ્રીવલ્લભ વરનોરે, જ્યાં નહિ પ્રવેશ વિધિ હરનોરે. ૭
 જ્યાહા નિત્ય રાસ બહુ પેરેરે, મધ્ય નાયક નિરતત ઘેરેરે,
 જ્યાહા રત્નજટિત તટ સરિતારે, ત્યા નવ પલ્લવભુમિ હરિતારે. ૮
 જ્યાહા રત્નધાતુ ગિરિદાજેરે, વાણ ત્ર વિવિધપેરે વાજેરે,
 જ્યાંહા યુવતી યુથ બહુ માયેરે, શ્રીજી શ્યામલ વર્ણુ સુહાયેરે. ૯
 એણીપેરે શ્રીગુસાંધજીને જાણેરે. જાણી અહનિશ જાય વખાણેરે,
 જે જીવ જાતિ હોય કોયરે, તેને તત્ક્ષણુ સર્વ સુખ હોયરે. ૧૦
 સેવકજન દાસ તમારોરે, તેનો રૂપ વિયોગ નિવારોરે. ૧૧

આખ્યાન ૬ હું—રાગ પરજ.

સગુણ સ્નેહી શામળા ઠહાલા, અહનિશ દર્શન આપોજી,
 પરમ સુખ દેવાને કાજે પ્રજમંડલ સ્થિર કરી સ્થાપોજી. ૧

- શ્રીવલ્લભ કુંવર કોડામણા, તમારું નામ નિરંતર લીજેલ; ૨
 રૂપ સુધારસ માધુરી તે, લોચન ભરી ભરી પીજેલ. ૨
- તે પદ ક્યારે દેખીશું, જે ગોષ્ઠન પૂઠે ધાયલ; ૩
 વ્રજસુહરી સુખ પામીને તે, વારંવાર અધાયલ. ૩
- હીવસે સર્વ શ્યામા મળી, રસરૂપ તવ જશ ગાયેલ; ૪
 ગોપ મંડળી મધ્ય દેખીને, વારંવાર સુખ ધાયલ. ૪
- વાસર નિર્વાહ એમ કરે, સખી સાયંકાળે રેખેલ, ૫
 અલકસુખ ખુરરજ લાગી તે, કમલ ભ્રમર વિશેખેલ. ૫
- ગોપબાલક મંડલી મધ્ય, રંગ અનેક ઉપજાવેલ; ૬
 મત્ત ગજગતિ મલપતા તે, શ્રીગોકુળમાં આવેલ. ૬
- લોચન ભૂગ પીચે ઘણુ તે, પ્રગટ સુખ મકરંદલ; ૭
 કમળપત્ર શી આખડી તે, જોઈ જોઈ ટાળ્યો દાંડલ. ૭
- જોતાં તૃપ્તિ ન ઉપજે પ્રભુ અધર સુધારસ પાયેલ; ૮
 ભુજલતા ભીડી ભામિનીના, દિવસ તાપ યુગાવેલ. ૮
- પૂરણુ સુખ દર્ષ ગોષ્ઠમાં પ્રભુ, આઘેશ પાઉંધારેલ, ૯
 યથોમતી લે ભામણાં સુતને, નીરાંજન ઉતારેલ. ૯
- વસ્ત્રાંચલ સુખ રજ પોષીને સકલ રૂપ નિહાળેલ; ૧૦
 ઉભી થાય રોમાવલી કર, કોમળ અંગ સંભાળેલ. ૧૦
- કરી પેરે પેરે વારણા સુતને, સદન માહે પદરાવેલ; ૧૧
 સુંદરી ગૃહ કારજ મિષેવલી, નિરખવાને આવેલ. ૧૧
- ઉજ્જ્વલાદક સાધો લેખીને, અંગ અંગોળ કશવેલ; ૧૨
 અંગવસ્ત્ર કરી સ્વચ્છ વપુને, પછે તેલ લગાવેલ. ૧૨

વિવિધ વસન સુગંધ ને ભૂષણ, કુલ અંબોડે શાવેલ;
 ઠણ્ઠણ્ણતો વ્હાલો લાડકડો તે, લોજન શાળાએ આવેલ. ૧૩
 શ્રીરાધા અધર સુધા ગિના પિયુને, ખીભું તે કાંઈ નવ લાવેલ;
 પ્રાતઃ પધારે ને નિશાચે આવે, પ્રીત નવી ઉપભવેલ. ૧૪
 માતાનું મન રંજવા પ્રભુ, આરોગ્યા બહુ સ્વાહેલ;
 સુગંધ ખીડી કર ધરીને, ઉઠ્યા નુપુરને નાહેલ. ૧૫
 સકળ પ્રજામાં પોઢીયા કરે, વિવિધ રસસુખ ઠાનલ;
 એ લીલા મ્હારે મન વસો જે, ભક્ત માગે માનલ. ૧૬
 શ્રી વિકૃલ દ્વિજરૂપ તમારી, લીલા એણીપરે ઝાઝીલ;
 ઝોળવ્યે કેમ ચાલશે જે પ્રીત અમશું ઝાઝીલ. ૧૭

આખ્યાન ૭ સું—રાગ સામેરી.

આપસેવા કરી શીખવે શ્રીહરિ, ભક્તિ પક્ષ વૈભવ સુદૃઢ કીધો,
 આપની લીલા જે વદન પોતે કહી, ઉચ્ચાર આનંદ અધિક કીધો. ૧
 વેદવધિ મધ્ય નવીનત જે ભજન રસ મથિત માધુરીલવે શ્રવણે પીધો,
 તકસમ કર્મપથ સ્નેહ રસહીન જે, સ્વેત બાણીવિમુખ તાણી લીધો. ૨
 એ ચરણ શરણ વિના લોક દશચારમાં, કહોને કેનો કાઈ અર્થ સીધો;
 શું કહું ચતુર થઇથઈ અને વિસ્તરે, ભજે નહિ પશુજેમ વિષયકીધો. ૩
 ખોલ વલ્લભ સુવન વિમલ વાણી જેની, ગતિ પ્રહ્લાદિ દેવે ન બાણી,
 નંદન દન રૂપે રાસલીલા કરી, પોતે ન ઉચ્ચરી છાની રાખી. ૪
 દિવસ એકાદની ઉત્તરાકુંવરપ્રતિ, વ્યાસનંદન વિમલ વદન લાખી;
 પ્રહ્લાદિ મહામુનિ અતિ જ્ઞાનપારંગત, તે મધુસિંધુની કહીયે માખી;
 ન કૌય હુવો ન હોય એ રૂપ સમ, તેના સકળ નિજ નિગમ સાખી;

એ પ્રભુરસપુજ ભૂમિપરરૂચિકરી, ભાગ્યહીન જીવજીવેકલ્પિકા ન ચાખી
 તેને દેવ ઉપર રહ્યા ધિક્કાર ખોલે, મંદમતિ કહી અને નિંદા દાખી.૭
 વિષુધ વારઠે વાસ વસુમતિ ઉપરે, શ્રીવલ્લભ કુંવરની ટેહલે કરવા;
 ઘોષથી વેગેપાઉં ધારિયા ગિરિભણી, શ્રીગિરિરાજધરણ્યનો તાપહરવાટ
 કુલકે ટે ભર્યા વસન વાગાતણાં, વિવિધ ભૂષણુ તે અગ ધરવા;
 તુરંગ ચાલે વાયુ વેગે ઉતાવળો, ભણે નૌકા ચાલી સિંધુ તરવા ૯
 દિવસ એકાર્ધનો વિરહતે યુગસમો, નિરાંજન મિષે રૂપ હૃદય ધરવા,
 જીવને એ કૃત્ય નિત્ય પ્રતિ ક્ષણક્ષણ શ્રીવિકૃલનાથ એવા ઉચારવા.૧૦
 રૂપ ખેડ એક તે ભિન્ન થઈ વિસ્તરે,વિવિધ લીલા કરે ભજન સાર;
 વિવિધ વચનાવલી નયન સેને મીલી, સંજ્ઞા સૂચવે નિશિ વિહાર.૧૧
 વિવિધ મુક્તાવલી પાટ મુત્રે કરી, ગલસરી શોભિતા કરે શ્રૃંગાર;
 વિવિધ કુસુમભાવલી અથિતહાથે કરી,એકએકને કંઠે આરોપે હાર.૧૨
 વિવિધ મેવા લોગ મધુર મિષ્ટાન્ન રસ, રસમસ્થા અર્પે તે ખડુ પ્રકાર,
 વિવિધ ખીડા મુગંધી કર્પુર એલચી, લવિગ પુગી અને ખેર સાર. ૧૩
 વ્યંજન શિતલ વાયુ મુકર કરકમલ ધરી, દેખાડતાં મોહે સકલસંસાર;
 અહર્નિશ ઠેયાન શ્રીવિકૃલાધીશનું, સકલ કલ્પિમલ દુરિત કોટીક્ષાર.૧૪
 એ પ્રભુ ભુવિ પ્રકટ વિપ્રવર તનુધરી, દીઠંડે ત્રિભુવન તણા ચિત્તચાલે;
 કમલખંજન મીનમધુપ જ્યાંત્યાંથક, વક્રલોચન પ્રાત પાછા વાળે.૧૫
 હાવભાવાદિક કોટી કોટી કરે, મદન જ્વર વ્યથા તે વેગે ટાળે. ૧૬
 ભાગરંધ્રે સખી ભણે ચિત્રે લખી, વાછિતા નાચની છખી નિહાળે;
 ઠાસનોઠાસ ભણે સકળસજ્જન સુણે,શ્રીવિકૃલ આપનું બિરહપાળે.૧૭

આખ્યાન ૮ મું—રાગ ધનાશ્રી.

લલિત મનોહર, શ્રી વલ્લભ સુવન સુભાષુ,	
નખશિખ સુહર વ્રજ જન જીવન પ્રાણુ.	૧
વદન ક્રાંતિ જાણે ઉદયા કૌટિક ભાણુ,	
દ્વિજકુલ મંડન, પ્રગટયા પુરૂષ પ્રમાણુ.	૨
નામ નિરુપમ, ઉચરે સકળ કલ્યાણુ,	
તેના સાખી, ચારે વેદ પુરાણુ.	૩
અસુરહણેવા, પ્રદાવાદ 'કરપાણુ;	
ભાકત કરે સહુ, વાજંતેરે નિશાણુ.	૪
વૈષ્ણવ જનને, આપે પદ નિવારણુ;	
મારગ મુકતો, કોઈ ન માણે દાણુ.	૫
ચરણ ચાખડી, વંદે રાણોરાણુ;	
સરસ ક્રીધા, જે હુતા પ્રેત પાપાણુ.	૬
હતિત પાતતનું, બુઝો તમે પ્રકટ એધાણુ;	
શેષ સહસ્ર મુખ, ઉચરે જેનાં વખાણુ	૭
ચૌદ લોકમા, વરતે જેની આણુ;	
ત્રાસ તિમિરનું, જાણે સકલ વિહાણુ	૮
અધર્મ સકલનું, પેરે પેરે ક્રીધું વિત્રાણુ;	
ધર્મ સકલનું પ્રભુજીએ ક્રીધું ત્રાણુ	૯
સન્મુખ ક્રીધા, જે હુતા બ્રહ્મ મળણુ;	
નિર્ભય ક્રીધા, શિરપર ધરી નિજપાણુ.	૧૦

- નિગમ તત્વરસ યશ ભર્યા, અમૃત સંધાન;
રૂપ સુંદરતા શું કહું નહિ કેા એ સમાન ૧૧
- કૃપા કરી હરિ, રાખી બહુ વિધિ કાન,
સેવક જનને, રાખી દયો એહલાણ. ૧૨
- ઢાળ-એવા તે ગુણ નિધી નાથ ગાતા, પ્રહ્લહત્યાદિક અઘ ટળે;
લીલા તે લહરી સિંધુ ઝીલે, રાસ રસિકને જઈ મળે. ૧૩
- નિ.સાધન જન હિત કરવા, શ્રીનાથ વિકૃલ આવિયા;
વ્રજમાં તે હીઠે મલપતા તે, વ્રજ સખી મન ભાવીયા. ૧૪
- કમળ નેણે અમૃત વેણે, વાક્ય માધુરી રેડતા,
વેદાધ્યયન ।મવે લુજ ચલણે કરી, શોભે સૌને તેડતા. ૧૫
- રંગેતે રમતા રસભર્યા, પ્રભુ ઘોષમા લીલા કરે;
અધિક અધિક પ્રતાપ પૂરણ, યશ હશોદિશ વિસ્તરે ૧૬
- ભાતિ ભાંતિ લીલા કરે પ્રભુ, સાત સ્વરૂપ સોહામણા;
એક એકથી અધિક શોભા વ્રજ સખી લે ભામણા. ૧૭
- પેરે પેરે પરિવાર સોહે, દેવ મોહે નિરખતાં;
ઉત્સાહ આનદ ઉલટીયો તે, કુસુમ વરખે હરખતાં. ૧૮
- પ્રતિ સદન શોભા અતિ ઘણી, ભણી વેદ વઢને ન ભાય;
મકરંદ માતા ભ્રમરશુભે, પક્ષી નાદ સોહાય. ૧૯
- અંત:પુર લીલા કરે સખી, સકલ જન સતોપતા;
બાણે મત્ત માતાંગ છુટયો, નુપુરને નિરઘોષતા. ૨૦

૧ વેદધ્વનિ ત્રિપે હસ્તયલણે. ૨ ઉત્સાહ આનદ અધિક વાખ્યો.

- હારકઠણુ કર્ણુ ભૂષણુ, નાદ નાના હિંડતાં,
ગાન ગાયે સ્વર સુહાએ, શ્રીનવીનતપ્રિયાજીને પોઠતા. ૨૧
- સંઘ્યા સમે ગૃગાર નૌતન-કુલ ગુથે સૌ મલી,
સદન શોભા નિરખતા તે લક્ષ્મી મન પામ્યા રળી. ૨૨
- વાસ વાંછે વ્રજ વસેવા એણીપેરે સુખ પામવા,
શ્રી પુરુષોત્તમ ઉત્તમ વરને, સમે જોઈ શિર નામવા. ૨૩
- લીલાને અનુસાર કલરવ, કુજતા દિજ શોભતા,
સ્વ સ્વભાવ ત્યાગી ધ્યાન રાગી, કોઇક ભાવે લોભતા. ૨૪
- સહચરી રત્ન સુકઠ નાદે, ગાન સુયશ પ્રકાર;
રસિક જન મન સહચરી, મલિ કરે તે ઉચ્ચાર. ૨૫
- એણીપેરે લીલા કરે, શ્રી વલ્લભરાજ કુમાર;
ભક્તજનના કોડ પૂરો, આપો ચરણુ વિહાર. ૨૬

આખ્યાન ૯ સુ—રાગ બિલાસ.

- નિત્ય પ્રતિ ક્ષણ ક્ષણ સમરીયે, શ્રીવલ્લભનો પરિવારે રસના;
શ્રી પુરુષોત્તમ પ્રગટિયા, જગત કરેવા ઉદ્ધારે રસના. ૧
- કલિઆ કારણુ એક એ, ખીળું સર્વે ભૂમનો ભારે રસના,
એ વિના ખીળું સરવે બાહલુ, એ ચૌહલોક શણુગારે રસના. ૨
- શ્રી ગોપીનાથજી સોહામણા, મણિ મરકત ઘનવાનરે રસના;
સુખહાતા લઘુ બ્રાતના પૂરણુ પુરુષ પ્રમાણુરે રસના. ૩
- કમળલોચન કર્ણુ ભર્યા, શ્રી વિઠ્ઠલ સુખ રાસરે રસના;
હીંડે તાપ ત્રિવિધ ટળે, સ્મરણુ માત્ર અધનાશરે રસના. ૪

શ્રીગિરિધર નર ભૂપણ, બ્રાત સકળ ધુરિધારરે રસના;
 વક્તા વેદ શાસ્ત્રતણા, શ્રીલામિનીજી ભરતારરે રસના. ૫
 શ્રીગોવિંદજી આનંદમય, ધર્મ સકલર્તુ ધામરે રસના;
 શ્રીરાણીજી રઝન રૂડલા, ભક્ત સકળ વિશ્રામરે રસના. ૬
 શ્રીબાલકૃષ્ણજી બાલુડા, સુદર લીનલે વાનરે રસના;
 કમળ લોચન કમળાપતી, છબી નહિ કે એહ સમાનરે રસના. ૭
 શ્રીગોકુલપતિ આતિ ગુણુનિધિ, તાત તણે પ્રતિબિંબરે રસના;
 શ્રીચાર્વતીપતી પ્રેમશુ, શોભા સકલ કુટુંબરે રસના. ૮
 શ્રીરઘુપતિ આતિ ગજગતી, રતિપતિ કંઈ બલીહારરે રસના,
 શ્રીભનકી જીવન એ સદા, મઠ્યમચિરત્નમય હારરે રસના. ૯
 શ્રીયદુપતી જીવન જગતના, સદા મન પ્રસન્ન ઉલ્લાસરે રસના;
 નાહ તે શ્રીમહારાણીજી તણા, મુખમાધુરી, વિદ્યાસરે રસના. ૧૦
 શ્રીધનશ્યામજી સિંચે સુધા, જીવન સકલ પ્રહાડરે રસના,
 નાહ તે શ્રીકૃષ્ણાવતી તણા, લીલા નિલ અખંડરે રસના. ૧૧
 લક્ષ્મી સત્યભામા જેહુ, અગ્રજની અનુહારરે રસના,
 શ્રીનવનિતપ્રિયાજીને રીઝગ્યા, સેવ્યા વિવિધ પ્રકારરે રસના. ૧૨
 શોભા ચમુના કમલા દેવકા, જેને સાત બાધવ સૌભાગ્યરે રસના;
 એમના ચરણ સ્મરણ કરી, શ્રીવિકૃલ પદ રજરતિ માગ્યરે રસના. ૧૩
 પુત્ર પૌત્રાદિક મુખ શું કહું, જે તું મુખ માહે એકરે રસના,
 શ્રીવિકૃલ કલ્પદ્રુમ કૃપ્યો, તેની શાખા પ્રસરી અનેકરે રસના. ૧૪

ઇતિ શ્રીવલ્લભાખ્યાન સમાપ્ત.

अथ श्रीमद्गोस्वामी श्रीद्वारकेशजी महाराज कृत.

मूल पुरुष प्रारंभ.

राग भिलावल.

मुग्धपुरुष नारायण यज्ञ, श्रुति अवतार लये सरवज्ञ,
शाभा तत्तरीय गोत्र भारद्वाज, तैलगकुल उदित द्विजराज.
(छंद) द्विजराज ते' हरि आय प्रकटे, सोमयज्ञ कीयो जणे';
कुडते' हरि कही णानी, जन्मकुल तुहारे अणे'.

यकित ततक्षण लये सणजन, जेसी अणलो लछ कणे,
सुनतही मन हरण कीनो, धन्य धन्य कह्यो सणे. १

तिनके पुत्र लये गंगाधर, तिनके गणपति सुत वल्लभावर;
श्रीलक्ष्मण लक्ष्मण अनुभवटेव, शुद्ध सत्व जये श्रीवसुदेव.

(छंद) सत्वगुणु विद्या पयोनिधि विशद कीर्ति प्रकटध;

गाम काकरवारमे' रही, जाति सण हरणित लछ.

पर्व पर सकुटुण लेके, यत्रे प्रागकुं साथ ले,

स्नान हान दीनाय द्विजकु, यत्रे काशी यातले. २

कछुक हीन रहीके यत्रे सण दक्षण, आनहीत तनु सकुन सुलक्षण,

यंपारणुय मर्ही जम जाये, जेलमागाइ गर्भ श्रवित जाताये.

(छंद) श्रावणनि यत्रे तहा ते, नगर यौडा मे' जसे,

जगतमे' आनंद हेत्यो, दश दशा मानो हसे.

येन हे सुनि यत्रे काशी, हेर वाहु अन आवहि,

अग्नि यौधा मध्य णालक, हेणी सनसुण धावहि. ३

મારગ દિયો બની અય માતા, લિયે ઉચ્છંગ મોઢે દિયેઢે વિધાતા;
તાત સુનત દૌરી કંઠ લગાયે, તિહિ છિન મગલ ઢોત બધાયે.
(છંદ) મંગલ બધાયો ઢોત તિહુંપુર, દેવ દુહંલી બાજહિ,
એતસીકો લગ્ન પૂછત, પ્રથમ સમયો સાધહી.

ધન્ય સંવત્ પંદ્રહા, પેતીસ માધવ માસહે;
કૃષ્ણ એકાદશી શ્રીવલ્લભ પ્રકટ વદન વિલાસહે. ૪

શ્રીવલ્લભકું લે આયે કાશી, સુદર રૂપ નયન સુખરાશી;
સાત વરસ ઉપવિત ધરાયે, તળતે વિધા પઢન પઠાયે.

(છંદ) પઠે ચારોં વેદ અરૂ, બટશાસ્ત્ર મહિના ચારમેં;
તાતકુ અચરજ ભયો, યહ કોન રૂપ વિચારમેં.

નીંદ આઈ કહ્યો પ્રભુ, સંદેહ કયો તુમ કરતહો,
પ્રથમ બાની ભઈહે સો, પ્રકટ બનો અભ ભયો. ૫

બગપરી કહ્યો પતિન આગે, ચે હેં પૂરણુ પ્રહ્લ અનુરાગે;
શ્રીગુણ બચન કહે શ્રીવલ્લભ, માયા મત બંડન ભયે સુલભ.

(છંદ) સુલભતે દક્ષિણુ પધારે, ચારે વરસકો વયુ ધરેં;
દેખ મામા હરખકેં આહર કીયો આવો ધરેં.

૧વિધાનગર કૃષ્ણ દેવરાબ, બહુત મતહો જહા મીલે,
જીતકેં કનકાભિષેકસુ, પઠે આવત ઈહા પહિલે. ૬

રામાનુજ અરુ મધ્વાચાર્ય, વિષ્ણુસ્વામી રેનિમાહિત્ય હરિભજ;
શંકરમેં અનુસરત ચોરમત, યુક્તિ બળતે આજ સુબળ અતિ.

૧ હાલનું વિજયનગર (જુઓ અમારું “વિવિધ ધોળ તથા
પદ સંગ્રહ ભાગ ૧ લો.”) ૨ નિમાવત

(છંદ) સખળ સુન આપુહી પધારે, દ્વારપે પહુંચે જળે;
 અત્ય દૌરી પ્રતાપ બરન્યો, રાય આવો ઇહા અળે.
 રાય આય પ્રણામ કિનો, સભામે' જી પધારિયે;
 સુનહો બિનતી કૃપાસાગર, હુષ્ટ મતહિ વિહારીએ. ૭

ગજ ગતિ ચાલ ચલે શ્રીવલ્લભ ઇનકી કૃપા ભયે સખ સુલભ;
 રવિકે ઉદય કિરણુ જ્યો બાદી, તૈસી સભા પાંત ઉઠી ઠાડી.
 (છંદ) ઠાડે સખ સ્તુતિ કરે જળ, કિયો માયામત ખંડન,
 શખ્દ જે જે હોત સખ સુખ, લક્ષિત પથ ભુવ મંડન.
 સ્તુતિ કરે' દિવજ હાથ ભેરે, રાય મસ્તક નાવહી;
 પરમ મગલ હોતહે', કનકાભિષેક કરાવહીં. ૮

પાછે જલસોં ન્હાય બિરાજે, વિનતિ કરી રાયે' મન સાજે;
 દ્રવ્ય સખે અગીકૃત કરિયે, પ્રભુ બોલે ચહુ નાહી અહિયે.
 (છંદ) અહિયે નહિન સ્નાન જલવત્ ખાટ સખકો દીજીયે;
 ખાટ દીનો કરી બીનતી મોહિ શરણુ જી લીજીએ.
 કૃપા કરકે શરણુ લીનો, થાર ભરી મહોરે ધયોં,
 ૧ સમ લેકે કહ્યો દેવી, દ્રવ્ય અગીકૃત કયોં.
 તહાતે પંઢરપુરજી સિધારે, શ્રીવિકૃલનાથ મિલનકો પધારે,
 ભીમરથીકે પાર મિલે જળ દોઉ તનમે' આનંદ બઢયો તબ.
 (છંદ) બઢયો આનંદ કરી બીનતી, આપકોં ચહુ શ્રમ ભયો;
 કહી શ્રી વિકૃલનાથજીને મિત્રતા પથ પ્રગટિયો.

૧ આ સાત મહોરના નેપુર કરાવ્યા છે જે હાલ સૂધી પણ
 શ્રીનાથજી અગીકાર કરે છે.

ફેરી શ્રી ગોકુળ પધારે, નિરખ યમુના હરખડી,
સંગ દમલાલિક હતે, તિનયેં કૃપારસ બરખડીં.
એક સમે ચિંતા ચિત્ત આઇ, દૈવી કિહિ બિધ બની બાઇ,
આસુરીસો સખ મિલિત સદાઇ, લિજ હોય સો કોન ઉપાઇ.
(છંદ) બિન્નકો જખ ચિત્ત ધર્યો, તખ પ્રભુ પધારે તિહિ સમે.
મધુર રૂપ અનંગ મોહિત, કહત સુધ કીને હમે.

કરો અખતે પ્રલોકો સંબંધ દૈવી સષિસો;
પાચ દોષ ન રહે તાકે, નિવેદન કરો વૃષ્ટિસોં. ૧૧

વચન સુની હરખે શ્રીવલ્લભ, યહ આજ્ઞા તે પરમ અતિ સુલભ;
કંઠ પવિત્રા લે પહેરાયે, મિસરી લોગ ધરી મન ભાયે.
(છંદ) ભયો ભાયો ચિત્તકો તખ, પુષ્ટિ પથકું અનુસરે;
શરણ જે આવત નિરંતર, કાલ ભયતેં ના ડરે.

પ્રકટ સખ લીલા દિખાવત, નંદ નદન જે કરી,
અવનિપર પદ પદ રાખી, પરિકમા મિષ ઉર ધરી.

ફેર પંઠરપુર જખ આયે, શ્રી વિકૃલનાથ કહી મન ભાયે;
કરિ વિવાહ બહુ રૂપ દિખાવો, મેરો નામ સુવનકો ધરાવો.
(છંદ) ધરો ચિત્તમે ખાત યહ, કાથી વિવાહ બુ હોયગો;

મેં કહ્યો દિબ આય ધીનતી, કરે ચરણ સમીયગો,
આય વહાતે વિવાહ કીનો, અધિક મંગલ તખ ભયો;
નામ ધર્યો શ્રી મહાલક્ષ્મી, દેખી ભેરિ દુઃખ ગયો. ૧૩

પરિકમા ત્રીજી ચિત્ત આઇ, નિકસ ચલે શ્રી વલ્લભરાઇ,
ઝાડખંડમે પ્રભુને જતાઇ, અખકે મોહિ મિલો મનલાઇ.

(છંદ) મિલેંગે હરિહાસપે, જહાં તીન દમન કહાવહી;
 ઇંદ્ર નાગ બુ દેવ દમન, સો મેરો નામ જતાવહી.
 ફેરકે જળ વજ પધારે, પાંચ સેવક સંગહે,
 સહ હે આન્ધોરમે, તહાં દ્વારપે ઠાડે રહેં. ૧૪

સદ્ કહે સ્વામિ કહુ ખે હે, મેઘન કહિ સેવકકો લેહે,
 ઈતને પ્રભુ ગિરિ ઉપર ખોલે, લાઇ નરો દ્રઘ અનખોલે.
 (છંદ) ખોલી નરો ચહ પાહુને આયે તીનહીકો બેઘરિયે,
 પ્રભુ કહત મોહે ખેર લાગત, ભલી ચિત્ત બિચારીયે.
 લે ગઈ પય ખ્યાય આઇ, દેખ શ્રીવલ્લભ કહ્યો,
 બવ્યો હેં કહુ હમેં દીજે, ખોલ પેહેલોહી ગહ્યો. ૧૫

દેખ નરો ખોલી હેં વારી, નામ દીજીયે ગર્વ પ્રહારી;
 નામ દીને પૂછી વે કહા હે, કહિ પર્વતપર ભાઓ તહાંહે.
 (છંદ) તહા દેખે પ્રાણપતિ તખ, હુલસિ દોહ તન કુલહી,
 વહી સમેં મુખ કહિ ન આવે, પંચુ ગતિ મતિ બુલહી.
 હસિ કહ્યો સકુટુંબ આવો, નિકટરહી સેવા કરો,
 માની વચન પ્રમાણ કીનો, સાસુરે દિશ યગ ધર્યો ૧૬

કહુક દિન રહી સંગલે આયે, બસે અડેલમેં નિજ હરખાયે;
 સંવતપંદ્રહા સહસઠ આયો, આસો વહી દ્વાદશી શુભ ગાયો.
 (છંદ) આયો શ્રી ગોપીનાથજી, જળ જન્મ લીનો આયકેં,
 બનિ બલકો રૂપ હરખિત, દેતહાન ખઠાયકે.
 ફેરકે ચરણાટ આયે, કહુક દિન રહેં બનકેં;
 ધન્ય સંવત્ પંદ્રહા, ધન બહોતરા શુભ માન કેં. ૧૭

યૌવ કૃષ્ણ નૌમી જળ આર્ધ, ધર ધર મંગલ હોત બધાઈ;
 શ્રી વિકૃલનાથ જન્મ લયો સુનિકે, કહત કિરત આનંદગુણગનિકે
 (છંદ) આનંદ બાઢયો ચહુ દિશા, છબિદેખ શ્રીવલ્લભ હસે;
 ખેઉ કહુ મુસકાય ચિતયે, દોઉ હસન મેરે મન વસે.
 તિલક મૃગમદ છિયો હરખિત, કહાંલોં ગુણુ ગાઈએ;
 કૃપાતે' ઉછલિત નિજરસ, છિપત નાહી છિપાઈએ. ૧૮

શ્રી ગોકુલમે' વાસ સુહાયો, રૂકિમણી પદ્માવતી પતિ ગાયો;
 શ્રીગિરિવરધર જિનહીં છબીલો, શ્રીનવતીતપ્રિય અરવીલો.

(છંદ) પ્રિય શ્રી મધુરેશ શ્રી વિકૃલેશ શ્રી દ્વારિકેશભુ;
 શ્રી ગોવર્દનધર શ્રી ગોકુલચંદ્રમા શ્રી મધુરેશભુ,
 શ્રી મદન મોહન અષ્ટ ઈહિ વિધી, રમણ શ્રી વિકૃલનાથકે,
 તાતકો ચિત્ત બની સેવા, વિસ્તરી સખ સાથકે. ૧૯

પંદ્રહસે' સત્તાહુ' કાર્તિક, વિમળ દ્વાદશી મગળ નિત દિગ;
 પ્રથમ પુત્ર પ્રગટે શ્રી ગિરિધર, પટગુણુ ધર્મી ધર્મ ધુરંધર.
 ધુરંધર ઐશ્વર્ય ગોવિહ પચહશનન્યાનવે;

ઉર્જ શામલ અષ્ટમિ શુભ, ગુરૂ સુદીન પ્રકટે જખે;

ઋતુ વિચત શગાર આશ્વિન, અસિત તેરસ બ્રાજહી,

શ્રી બાલકૃષ્ણુ મહા પરાક્રમી, વેસુખ સોલે રાજહી ૨૦

કવિસહ સુહિ સાતે' શ્રીત્રેકુલપતિ, યશ સ્વરૂપ માળાસ્થાપિત રતી;

સોરહસે' અઆરહ ક્રાતક સિત, અર્ક બુધ રઘુનાથ શ્રીસહિત.

(છંદ) હેતુ નિજ અભિધાન પ્રકટે, તાત આજ્ઞા માન કે,

તિથી કલા બુધ મધુ છઠ, વિમલ જ્ઞાન બખાનકે.

શ્રી યદુનાથ પ્રકટે રઘો વરહ શ્રી ઘનશ્યામ સ્વરૂપકે.
 સહ કૃષ્ણ તેરસ રવિજ રિશ્ણ, સત કળા શ્રીવિકૃલ્લુપકે. ૨૧
 ભામિની, રાની, કમળા, બખાની, પારવતી, બાનકી, મહારાની,
 કૃષ્ણાવતિ મિલિ સાતો કહાયે, યહ અલૌકિક રૂપ મહા યે.
 મહા અલૌકિક અગ્નિકુલ સબ અલૌકિક અષ્ટ છાપહે,
 અલૌકિક સબ ભકતજન ભે, શરણુ લીને આપહે;
 યથામતિ કહુ બરનિઆઇ, બાનિયો યહ દાસ હે.
 શ્રી દ્વારકેશ નિરોધ માગે, યહી ફલકી આસ હે,

इति श्री मूल पुरुष संपूर्ण.

अथ श्रीयमुनाष्टक.

નમામિ યમુનામહં સકલસિદ્ધિહેતું મુહા ।
 મુરારિપદપંકજસ્કુરહમન્દરેણુતકટામ્ ।
 તટસ્થનવકાનનપ્રકટમોહપુંચામ્બુના ।
 સુરાસુરસુપુ જિતસ્મરપિતુઃ શ્રિયં બિબ્રતીમ્ ॥ ૧ ॥
 કલિન્દગિરિમસ્તકે પતહમન્દપૂરોજ્જવલા ।
 વલાસગમનોલ્લસત પ્રકટગ ડશૈલોન્નતા ॥
 સઘોષગતિદ તુરા સમધિરૂઢદોલોત્તમા
 મુકુન્દરતિવર્દિની જયતિ પદ્મબન્ધેઃ સુના ॥ ૨ ॥
 ભુવં ભુવનપાવનીમધિગતામનેકસ્વનૈ
 પ્રિયાભિરિવ સેવિતા શુક્રમચુરહંસાદિભિઃ ॥

तरंगलुब्धकं कणुप्रकटमुकितकावालुका ।

नितम्भतटसुहरी नमत कृष्णतुर्यप्रियाम् ॥ ३ ॥

अनंतशुष्कूषिते शिवविरयिदेवस्तुते ।

धनाधननिषे सदा ध्रुव पराशराभीष्टहे ।

विशुद्धमथुरातटे सकलगोपगोपीवृत्ते ।

कृपाजलधिसंश्रिते भम मनः सुभं भावय ॥ ४ ॥

यथा अरण्यपद्मञ्जु सुररिपौः प्रियंभावुका ।

सभागमनतोऽभवत् सकलसिद्धिदा सेवताम् ॥

तथा सहशताभियात् कमलज सपत्निपयद्धरि ।

प्रियकलिनदया मनसि मे सदा स्थीयताम् ॥ ५ ॥

नमोस्तु यमुने सदा तव अरित्रमत्यङ्गुतं ।

न न्तु यमयातना भवति ते पथं पानतः ॥

यमोऽपि लगिनीसुतान्कथमुहुन्ति दुष्टानपि ।

प्रियो भवति सेवनात् तव हृदयैश्चा गोपीकाः ॥ ६ ॥

भमास्तु तव सन्निधौ तनुनवत्वमेतावता ।

न दुर्लभतमा रतिर्भूररिपौ मुकुन्दप्रिये ॥

अतोस्तु तव बालना सुरधुनी परं सगमात् ।

तवैव भुविक्रीतिता न तु कदापि युष्टिस्थितैः ॥ ७ ॥

स्तुतिं तव करोति कः कमलजसपत्नि प्रिये ।

हृदयैर्दनुसेवया भवति सौम्यमामोक्षतः ॥

धयं तव कथाधिका सकलगोपिकासंगम ।

स्मरश्चमन्त्रालुभिः सकलगात्रकैः सगमः ॥ ८ ॥

तवाष्टकमिह मुदा पठति सूरसूते सदा ।
 सभस्तद्विरितक्षयो भवति वे मुकुन्दे रतिः ॥
 तथा सकलसिद्धयो मुररिपुश्च संतुष्यति ।
 स्वभावविजयो भवेद्रहति वल्लभ श्रीहरेः ॥ ६ ॥

इति श्रीमद्रङ्गभाचार्य विरचितं श्रीयमुनाष्टकं संपूर्णम्

अथ श्रीयमुनाञ्जनां ४० पद.

पद १ छुं. राग रामकली.

प्रियसंग रंगभरि करि कबोले,	प्रिय०
सभनके सुभदेन, पीयसंग करत सेन,	
चित्तमे तभ परत येन, जणही जोले	प्रिय०
अतिही विज्यात, सभ भात धनके हाथ,	
नाम लेत कृपा करे अतोले.	
हरसकरि परसकरि ध्यान हियमे धरे,	
सदा प्रजनाथ धनसंग डोले.	प्रिय० २
अतिहि सुभकरन, डंभ सभनके हरन,	
जेही लीनो परन हे अकोले;	
जेसी यमुने जान तुम करे गुन गान,	
रसिके मितभ पाजे नग अमेले.	प्रिय० ३

પદ ૨ જી.

શ્યામ સુખધામ જહા નામ ઈનકે;	શ્યામ.
નિશદ્ધિના પ્રાણપતિ આચે હિયમેં ખસે;	
એક ગાવે સુજશ ભાગ્ય તિનકે.	શ્યામ. ૧
ચેહિ જગમેં સાર, કહત વારંવાર,	
સખનકે આધાર, ધન નિર્ધનનકે;	
લેત યમુને નામ દેત અલે પદ દાન,	
રસિક પ્રિતમ પ્રિયા ખસ જી ઈનકે	શ્યામ. ૨

પદ ૩ જી.

કહેત શ્રતિસાર નિર્ધાર કરિકે.	કહેત.
ઇન બિના કેન એસી કરે હે સખી;	
હરત દુઃખદંદ, સુખકંદ ખરખે	કહેત. ૧
પ્રહસંબંધ જખ હોત યા જીવકો,	
તબહિં ઈનકી ભુજ વામ ફરકે.	
દોરિકરિ સોરકરી જય પિયમેં કહે.	
અતિહિ આનદ મનમેંજી હરખેં	કહેત. ૨
નામ નિર્મોલ નગ લે કોઉ ના શકે,	
ભક્ત રાખત હિયે હાર હરકે;	
રસિક પ્રિતમ જીકી હોત બપર કૃપા,	
સોઈ શ્રીમમુનાલ્લકો રૂપ પરખે.	કહેત. ૩

પદ ૪ થું.

નેનભારિ દેખિ અખ ભાનુ તનયા	નેન.
---------------------------	------

કેલિ પિયસોં કરે ભ્રમર બહિં પરે;
શ્રમજલ ભરત આનંદ મનયા. નેન૦ ૧

ચલત ટેઠી હોહિ, લેત પિયકો મોહી,
ઇન ણિના રહત નહિ, એક છિનયા.
રસિક પ્રિતમ રાસ કરત યમુના પાસ,
માનો નિર્ધનનકી હે જી ધનયા. નેન૦ ૨

પદ ૫ મું.

શ્યામસંગ શ્યામઠે રહિરિ શ્રીજમુને. શ્યામ૦
મુરતશ્રમણિ દુતેં સિંધુસી વહિ ચલી,
માનો આતુર અલી રહી ન ભવને શ્યામ૦ ૧
કોટિ કામહિં વારેં, રૂપ નેનન નિહારે,
લાલ ગિરિધરન સંગ કરત રમને,
હરણિ ગોવિંદપ્રભુ નીરખી ઇનકી આર,
માનો નવદુલહની આઈ ગોને. શ્યામ૦ ૨

પદ ૬ કું.

ચરણપંકજ રેણુ શ્રીયમુનેજી દેની. ચરણ૦
કલિયુગ જીવ ઉદ્ધારણુ કારન,
કાટત પાપ અભધાર પેની. ચરણ૦ ૧
પ્રાણપતિ પ્રાણસુત, આયે ભક્તન હિત,
સકલ સુખકી તુમ હો જી શ્રેની,
ગોવિંદ પ્રભુ વિના રહત નહિ એક છિર્તુ,
અતિહિ આતુર ચચલ જી નયની. ચરણ૦ ૨

પદ ૭ મું.

શ્રીયમુનાસી નાહીં કોઉ ઓર ઢાતા. શ્રીય૦
 બે ધનકી શરણુ બતહે દોરીકે,
 તાહિકોં તીહિંછિનુ કરિ સનાથા. શ્રીય૦ ૧
 એહિ ગુન ગાન રસખાન રસના,
 એક સહસ રસના કયો ન હઇ બિધાતા,
 ગોવિંદ પ્રભુ તન મત્ત ધન વારને,
 સખહિકોં ભવન ધનહીકેભુ હાથા. શ્રીય૦ ૨

પદ ૮ મું.

શ્રી જમુના જસ જગતમેં જોઇ ગાવે. શ્રીજ૦
 તાકે આધીન બહે રહત હેં પ્રાણપતિ,
 નેન ઓર બેનમે રસબુ છાવે. શ્રીજ૦ ૧
 વેદ પુરાનિક બાત યહ અગમ હે,
 પ્રેમકો લેહ કોઈ ન પાવે,
 કહેત ગોવિંદ શ્રીજમુનેકિ બપર કૃપા,
 સોઈ શ્રીવલ્લભકુલ શરણુ આવે. શ્રીજ૦ ૨

પદ ૯ મું.

ધાય કે બાય ભે શ્રીયમુનાં તીરે. ધાય૦
 તાકિ મહિમા અખ કહાંલગ બરનિયે,
 બાય પરસત અગ પ્રેમ નીરે. ધાય૦ ૧
 નિશ દિના કેલિ કરત મનમોહન,
 પિયાસંબ ભક્તનકી હે બુ ભીરે,

છીતસ્વામિ ગિરિધરન શ્રીવિકૃલ,
ઇન બિના નેક નહિ ધરત ધીરે.

ધાય૦ ૨

પદ ૧૦ સુ.

જા મુખતે' શ્રીયમુને યહુ નામ આવે,
તાપર કૃપા કરે' શ્રીવલ્લભ પ્રભુ,
સોઈ શ્રીજમુનાજીકા ભેદ પાવે.

જા મુ૦

જા મુ૦ ૧

તન મન ધન સખ લાલ ગિરિધરનકો,
દેકે' ચરન જખ ચિત્ત લાવે,
છીતસ્વામિ ગિરિધરન શ્રી વિકૃલ.
નેનન પ્રગટ લીલા દિખાવે.

જા મુ૦ ૨

પદ ૧૧ સુ.

ધન્ય શ્રીયમુને નિધી દેનહારી,
કરત ગુનગાન અજ્ઞાન અધ દૂર કરિ,
જાય મીલવત પ્રિયા પ્રાનખ્યારી
જીનકોઈ સદેહ કરો ખાત ચિત્તમે' ધરો,
પુષ્ટિપથ અનુસરો, સુખબુ કારી,
પ્રેમકે પુજમે, રાસ રસકુંજમે,
તાહી રાખત રસરગ ભારી.

ધન્ય૦ ૧

ધન્ય. ૨

યમુને ઓર પ્રાણ્યતિ પ્રાણ્ય ઓર પ્રાણ્યસુત,
ચહું જન જીવપર દયા બિચારી,
છીતસ્વામિ ગિરિધરન શ્રી વિકૃલ,
પ્રિતકે લીયે અખ સ ગ ધારી.

ધન્ય. ૩

પદ ૧૨ મું.

ગુણ અપાર મુખ એક કહાલો કહિયે,	ગુણ
તને સાધન ભજે નામ શ્રીજમુનાજીકો.	
લાલગિરિધરનવર તખહિ પૈયે.	ગુણ૦ ૧
પરમ પુનિત પ્રીતિકી રીતિ સખ જાનિકે,	
દઠ કરી ચરણ કમલ જી બ્રહ્મીયે,	
છીતસ્વામિ ગિરિધરન શ્રી વિકૃત,	
એસી નિધિ છાડી અખ કહાં જી જૈયે.	ગુણ૦ ૨

પદ ૧૩ મું.

ચિત્તમે શ્રીજમુના નિશદિન જો રાખો	ચિત્ત૦
ભક્તકેવશ કૃપા કરતહે સર્વદા:	
એસો શ્રીજમુનાજીકો હેજી સાખો	ચિત્ત૦ ૧
જો મુખતે શ્રીજમુને યહ નામ આવે,	
સ ગ કીજે અખ જાય તાકો,	
ચતુર્ભુજદાસ અખ કેહેતહે સખનસો,	
તાતે શ્રીજમુને જમુને જી ભાખો.	ચિત્ત૦ ૨

પદ ૧૪ મું.

પ્રાણપતિ વિહરત શ્રીજમનાકૂલે,	પ્રાણ૦
લુન્ધમકરંઠકે ભ્રમર જયો યસ ભયે.	
દેખી રવિઉદય માનો કમલ કૂલે,	પ્રાણ૦ ૧
કરત ગુંબર મુરલીજી લે સાંવરો,	
સનત વ્રજવધુ તન મુધિ જી ભૂલે,	

ચતુર્ભુજદાસ જમુને પ્રેમસિંધુમે, લાલગિરિધરન અબ હુરખી ગુલે	પ્રાણ૦ ૨
પદ ૧૫ સું.	
વારંવાર જમુને ગુણ ગાન કીજે એહી રસનાતેં જો નામરસ અમૃત,	વારં.
ભાગ્ય જાકે હેં સોઈ જી પીજે.	વારં. ૧
બાનુતનયા દયા આતહી કરૂણામયા; ઇનકી કરિ આસ અબ સદાઇ જીજે, ચતુર્ભુજદાસ કહે સોઈ પિયાપાસ રહે, જેઇ શ્રીજમુનાજીકે રસ જી લીજે.	વારં. ૨
પદ ૧૬ સું.	
હેતકરી દેત શ્રીજમુને વાસ કુજે.	હેત.
જહા નિસ વાસર રાસમે રસિકવર, કહાં લગ બરનિયે પ્રેમ પુજે.	હેત. ૧
થકિત સરિતાનીર, થકિત વ્રજ વધુ ભીર; કોઈ ન ધરત ધીર મુરલી સુનીજે, ચતુર્ભુજદાસ જમુને પકજ બાનિ, મધુપકીનાઇ ચિત્ત લાય ગુજે.	હેત. ૨
પદ ૧૭ સું.	
ભક્તપર કરી કૃપા શ્રીજમુને એસી.	ભક્ત.
છાડી નિજ ધામ વિશ્રામ ભૂતલ કિયો, પ્રગટલીલા દિખાઇ જી તેસી.	ભક્ત. ૧

પરમ પરમારથ કરતાહે સખનકો,
 દેવ અદ્ભુત રૂપ આપ જેસી,
 ન દદાસ યો જાનિ દહકરિ ચરણ અહે,
 એક રસના કહા કહોં વિસેષી. ભક્ત. ૨

૫૬ ૧૮ મું.

નેહ કારન શ્રીયમુને પ્રથમ આઈ,
 ભક્તકે ચિત્તકી વૃત્તિ સમ જાનહી,
 તાહીતે અતિહિ આતુર જુ ધાઈ. નેહ. ૧

જાકે મન જેસી ઇચ્છા હતી તાહિકી,
 તેસહી આય સાધજી પૂજાઈ,
 ન દદાસ પ્રભુ તાપર રીઝિ રહે,
 જોઈ શ્રીયમુનાળકો જસ જુ ગાઈ નેહ. ૨

૫૬ ૧૯ મું

તાતેં શ્રીયમુને યમુને જુ ગાવો તાતે.
 શેષ સહજ મુખ નિશદિના ગાવત,
 પાર નહિ પાવત તાહી યાવો. તાતેં. ૧

સકલ મુખ દેનહાર તાતે કરો ઉચ્ચાર,
 કહંતહુ વારવાર જીન ભુલાવો, (યમુને જુલાવો)
 ન દદાસકી આસ શ્રીયમુને પૂરન કરી,
 તાતેં ઘરી ઘરી ચિત્ત લાવો. તાતેં. ૨

૫૬ ૨૦ મું.

ભાગ્ય સૌભાગ્ય શ્રીયમુને જુ દેઈ, ભાગ્ય.

આત લૌકિક તબ્બે પુષ્ટિ યમુને બાને, લાલ ગિરિધરનવર તબ્બ મિલેઈ	ભાગ્ય. ૧
ભગવદીસંગકરી આત ઇનકી લહે, સદા સાનિદ્ધિ રહે દેવી મેઈ, નંદદાસ બપર કૃપા શ્રીવલ્લભ કરે, તાકો શ્રી યમુને સર્વસ્વ બે દેઈ	ભાગ્ય. ૨
પદ ૨૨ મું	
નામ મહિમા એસો બે બાનો, મર્યાદાદિક કહે લૌકિક સુખ લહે, પુષ્ટિકો પુષ્ટિપથ નિશ્ચે બાનો.	નામ ૧
સ્વાતિ જલ બુંદ જબ પરતહે બહિમે, તાહિમે હોત તસો બુ વાનો, શ્રીયમુને કૃપા સિધુ બાનિ, સ્વાતિ જલ બહુ માનિ, સુર ગુણ પૂર કહાલો બખાનો	માનિ, નામ ૨
પદ, ૨૨ મું.	
ભક્તકા સુગમ શ્રીયમુને અગમ એરે પ્રાતહી ન્હાત અથ બાત તાકે સકલ, જમ હુ રહત તાહી હાથ બેરે અનુભાવ બિના અનુભવ કહા બાનહી, બાકો પિયા નહિ ચિત્ત એરે, પ્રેમકે સિધુકો મરમ બાન્યો નહિ, સુર કહે કહા ભયો દેહ બેરે	ભક્ત ભક્ત ૧ ભક્ત. ૨

પદ ૨૩ મુ.

ફલફલિત દેવ ફલરૂપ યમુને,
 દેખીહુ ના મુની તાડાંકી આપુની;
 તાકી ખાત કહો કેમે જુ માને. ફલ. ૧
 તાહિકે હાથ નિમોલ નગ દીજીયે,
 જોઈ નીકે કરી પરખી જાને,
 સુર કહે કુરતોં ફરી ખસિયે સદા,
 શ્રીયમુનાજીકો નામ લિજે જુ છાને ફલ. ૨

પદ ૨૪ મું.

શ્રીયમુને પાંત ઢાસકો ચિન્હ ન્યારે.
 ભગવદ્દીકો ભગવદસંગ મિલિરહે;
 જાકે ડીયે ખસત પ્રાણ પ્યારે. શ્રીય. ૧
 ગુઢ યમુને ખાત સોઈ અખ જાનિયે,
 જાકે મન મોહન નેનતારે,
 સુર મુખસાર નીરધાર વે પાવહી,
 જાપ હોય શ્રીવલ્લભ કૃપારે. શ્રીય. ૨

પદ ૨૫ મુ.

શ્રીયમુને રસખાનકો શીષ નાજોં,
 એત્રી મહીમા જાની ભકતકો સુખદાન,
 જોઈ માગો સોઈ જુ પાજોં. શ્રીય. ૧
 પતિત પાવન કરન નામ લિનો તરન.
 દ્રઢ કરિ પ્રહિ ચરન કહુ ન જાજોં,

कुंभनदास लाल गिरिधरनमुष निरभत,
यहि आहत नहि पलक लाठि. श्रीय. २
पद २६ मु.

श्रीयमुने अगनित गुन गने न जाध.
यमुने तट देखते होत हे नबिन तनु,
धनके मुषदेनकी मे' करे अडाध. श्रीय. १

लकत भागत जेध दे तेही छिनुं,
सो जेसी को दरे प्रए निवाध,
कुंभनदास लाल गिरिध नमुष निरभत,
कहो केसे करि मन अघाध. श्रीय. २
पद २७ मु.

श्रीयमुनेपर तन मन धन प्राण वारीं,
जकी कीरति केन अण कहिसके,
ताही नैननते न नेक टारीं. श्रीय. १

अरन कमल धनके ज्य चितत रहो;
निस दिना नाम मुष ते उच्यारे,
कुंभनदास कहे लालगिरिधरनमुष,
धनकी कृपा अथ तथ निहारे. श्रीय. २

पद २८. मुं.

लकतकी उच्ये पुरन श्रीयमुने जुकरता.
जिना भागे हु हेत कहांवो कहे हेत,
जसे दाहुको कोठि होय धरता. लकत. १

શ્રીયમુના પુલિન રાસ ત્રજ વધુ લિયે' પાસ,
મહં મહં હાસકર મનબુ હરતા,
કુંભનદાસ લાલગિરિધરનમુખ નિરખત,
યહી જીય લેખત શ્રીયમુનેબુ ભરતા.

ભક્ત. ૨

પદ ૨૯ મું.

રાસરસસાગર શ્રીયમુને જી બાની,
ખહેત ધારાતન પ્રતિછિનું નૌતન,
રખત અપને ઉરમાબુ ઠાની.

રાસ. ૬

ભકતકો સહિ ભાર, દેત જી પ્રાનઆધાર,
અતિહી યોલત મધુર, મધુરિયાની;
શ્રી વિકુલ ગિરિધરનવર ખસ કીયે,
કોનપેખત મહિમા બખાની

રાસ. ૨

ભકત. ૨

પદ ૩૦ મું.

ભકતપ્રતિપાલ જંબલ ટારે,
અપને રસસંગમે સંગ રખત સદા,
સર્વંદા જોઈ શ્રીયમુને નામ ઉચારે.
ઈનકી કૃપા અમ કહાલગ બરનિયે,
જેસે રખત જનની પુત્ર ખારે.
શ્રીવિકુલ ગિરિધરનસગ વિકરત,
ભકતકો એક છિન ના બિસરે.

ભકત. ૧

પદ ૩૧ મું.

શ્રીયમુનાજીકો નામ લે સો સલાગી.

શ્રીય.

નિકો સ્વરૂપકો સદા ચિંતન કરત-

વેદ ન પરત જાય હેહુ લાગી

શ્રીય. ૧

પુષ્ટિમારગમરમ અતિહી દુર્લભ કરમ,

શ્રી સગરે પરમ પ્રેમ પાગી;

શ્રી વિકૃલ ગિરિધરન એની નિધી

સકતકોં દેત હે બિના માગી.

શ્રીય. ૨

પદ ૩૨ સું.

જાનયેં જાત શ્રીયમુને જી બરની;

મળહીકો મનમોહત મોહન,

નો પીયાકો મન હેજી હરની

કોન૦ ૧

અનબિના એકછિન રહેત નહિ જીવન,

પ્રન્ય પ્રજયંદ મન આનંદ કરની,

શ્રીવિકૃલ ગિરિધરન સહિત આયે

સકતકે હેત અવતાર ધરની.

કોન૦ ૨

પદ ૩૩ સું.

શ્રીયમુને તુમસી એક હો જી તુંમહી.

શ્રીય૦

રિ કૃપા દરસ નિસવાસર દીજિયે;

નેહારે ગુન ગાનકો રહે ઉચમહી.

શ્રીય૦ ૧

તેહારે પાયેતે સકલનિધિ પાવહી;

વરણુકમલ ચિત્ત બ્રમર બ્રમહી,

કૃષ્ણજીવાસનિ કહેં કોન યહ તપ કિયો,

નેહારે ત્રીગ રહેત હેં લતા દુમહી

શ્રીય૦ ૨

પદ ૩૪ સું.

એસી કૃપા કીજેટીજીયે નામ; એસી૦
 શ્રીયમુને જગવંદની ગુણ ન જાત કાહુ ગિનિ,
 જિનકે એસે ધણી સુંદર સ્થામ. એસી૦ ૧
 દેત સંયોગરસ એસે પિયુ હેબુ બસ
 સુનત તિહારો સુજસ પૂરે કામ;
 કૃષ્ણદાસનિ કહે ભક્તહિત કરને;
 શ્રીયમુને એકછિન નહિ કરે વિશ્રામ. એસી૦ ૨

પદ ૩૫ સુ.

શ્રી યમુનાકે નામ અધ દૂરિ ભાજે.
 જિનકે ગુન સુનનકો લાલગિરિધરનપિય
 આય સનમુખ તાકે બિરાજે. શ્રીય૦ ૧
 તિહિછિનું કાજ તાકે સગરે સરે,
 વ્યય કે મિલત વજ વધુ સમાજે,
 કૃષ્ણદાસનિ કહે તાહિ અખ કોન ડર,
 ભકે ઉપર શ્રીયમુને સી ગાજે. શ્રીય૦ ૨

પદ ૩૬ સુ.

શ્રીયમુનાળકો નામ તેઇબુ લેહે, શ્રીય૦
 ભકી ભગન ભાગી નહલાલસો;
 સર્વસ્વ દેકે નિકટ રહેહે. શ્રીય૦ ૧
 જિનહી સુગમ જાનિ વાત મનમેંબુ માનિ,
 બિના પહેચાનિ કેસેંબુ પેયે;

કૃષ્ણદાસનિ કહે' શ્રીયમુનેનામ નોકા.

ભક્ત ભવસિધુતે' યોહી તરિયે

શ્રીય૦ ૨

પદ ૩૭ મું.

શ્રીયમુનેદી આસ અભ કરતહે દાસ.

શ્રીય૦

મન કર્મ ભચન કર જોરી કે માગત,

નિશદિના રાખીએ અપનેભુ પાસ.

શ્રીય૦ ૧

જહા પિય રસિકવર રસિકની રાધિકા,

દોઉ જન સંગમિલિ કૃત વાસ;

દાસ પરમાનંદ પાયે અભ વ્રજચદ

દેખી સીસને નેન મંદહાસ.

શ્રીય૦ ૨

પદ ૩૮ મું.

શ્રીયમુનેકે સાથ અભ ફિરતહે' નાથ,

શ્રીય૦

ભક્તકે મનકે મનોરથ પુરન કરત,

કહેલો કહિયે ધનકીભુ ગાથ.

શ્રીય૦ ૧

વિવિધસિંગાર આભુખન પહેરેં,

અગ અંગ શોભા ભરનિ ન ભત,

દાસ પરમાનંદ પાયે અભ વ્રજચદ,

રાખે અપને શરન બહે ભુ ભત.

શ્રીય૦ ૨

પદ ૩૯ મું.

શ્રીયમુને પિયકો બસ તુમભુ કિને,

શ્રીય૦

પ્રેમકે ફંદતે અહિભુ રાખે નિકટ,

એસે નિમોલ નમ મોલ લિને

શ્રીય૦ ૧

તુમજી પઠવત તહા અખ ધાવત,
તિહારે રસરંગમે રહત બીને;
દાસ પરમાનંદ પાયે અખ પ્રજ્જયંદ,
પરમ ઉદાર શ્રીચમુનેજી હીને.

શ્રીચ૦ ૨

પદ ૪૦ મુ.

શ્રીચમુને સુખકરની પ્રાણપતિકે.
જીને ભુલિબત પિયા તિને સુધિકરિદેત;
કહાલો કહિયે ઈનકેજી હિતકે.
પિયસ ગ જાન કરે, ઉમંગી જો રસ ભરે,
દેત તારી કર દેત ઝટકે;
દાસ પરમાનંદ પાયે અખ પ્રજ્જય દ,
એહી જાનત સખ પ્રેમગતિકે.

શ્રીચ૦

શ્રીચમુ૦ ૧

શ્રીચમુ૦ ૨

ધતિ શ્રી ચમુનાજીકે ૪૦ પદ સમાપ્ત.

ધોળ.

ધન્ય ધન્ય શ્રી રમુનાજી સુખદ.ઇમા, સેવકજનને સહા સુહાઇમા;
સુંદર રયામ અંગે અતિ સાહેમા, નિરખતા નીજજનનાં મન મોહેમા.
જાલ વિશાળ કમળ દળ નયનમા, નાસિકા કિર કોકિલ કલ્પેનમા;
બિંબથી અધિક અધર અરૂણાઇમા, કોમલ ગલ સ્થલ ઝરકાઇમા.
હાડિમ ણીજ દંત અતિ ઓપેમા, રતિપતિની મયાદા લોપેમા;
બ્રહ્મટી ધનુષ કામનુ રાજેમા, મસ્તક કેમ મધુપ સમ છાજેમા.

નખશિખ સુહર અતિ સુકુમારમા, વૈભવ બાદયે અંગ અપારમાઃ
 તરણિ તનયા તરુણ છે બાલમા, અંદ્ર સુખીને રૂપ રસાલમા.
 દૃષા કરી ક્ષિતિ ઉપર પધાર્યામા, અનેક પતિત જનને ઉદ્ધાર્યામા;
 કાલિંદિની ક્ષિતિ જગત વધારીમા, જળ અતિ શિતળને સુખકારીમા.
 અનેક દેશને પાવન કરતામા, ચરણ શ્રી વ્રજમંડળમા ધરતાંમા;
 તેણે કરી વૈભવ અતીશે વાંધ્યામા, ભક્તનો સકળ મનોરથ સાધ્યામા.
 બેઉ તટ હસ્ત કમળ છળી છાજેમા, લહેર તે કંકણુરૂપ બિરાજેમા.
 વાલુકા ચમકે જગમગ મોતીમા, માણેક હીરાની અતિ જ્યોતિમા.
 અંગ અંગ મુક્તાનાં આશ્લિષ્મા, તે તો જળકુહીથી આવરણુમા,
 સખિજીને સંગ કોડીલા મોરમા, સારસ હસ ને કીર ચકોરમા.
 ત્રિવિધ સમીર સમીપે ચાલેમા, તેતો ત્રિવિધ તાપને ટાળેમા;
 બેઉ તટ વૃક્ષલતા રહ્યા કુલીમા, શાખાઓ જળ ઉપર રહી ઝુમીમા.
 અધિક સમીપ શ્રીવૃન્દાવનમા, કુજે કુંજે સૌરભ સહિત સુમનમા,
 શતળ મુગંધ મુખદ વહે નિરમા, તીર બેસે ઠોર ઠોર આભીરમા.
 રાણીજીના સૌભાગ્યનો નહિ પારમા, શા શા કહું વૈભવતણા પ્રકારમા,
 પ્રભુજીના ગુહ રમણુ મધ્યે પાતીમા, પ્રિતમસંગ સદા મહમાતીમા.
 સદા નિરંતર વ્રજપતિ ખેલેમા, રાણીજીને સદા નિકટ રંગ રેલેમા.
 દ પતિ શ્રમ જલસંહિતવિહારમા, જલ મધ્ય કિંડત વિવિધ પ્રકારમા;
 તેણે કરીશતઘણી શોભા બાઠીમા, રાણીજીનો મહિમાઅતુલઅગાધેમા;
 જે જન સદા ધરે ચિત્ત ધ્યાનમા, તેહને મુષ્ટિતાણું કરે દાનમા.
 વ્રજપતિ લીલા પ્રગટ દેખાડેમા, ચરણુ કમળ રસ સ્વાદ અખાડેમા;
 અષ્ટમહાસિદ્ધિતું કરે દાનમા, ભાવે જે કરે અંબુ પાનમા

દર્શને મકળ આપદા ટાળેમા, ભક્તને અભય પદારથ આપેમા;
એવું શ્રી મહારાષ્ટ્રીજીનું રૂપમા, નખશિખ સુદર પરમ અનુપમા.
સદા બિરાજે શ્રીવજની માહેમા, નિત્યપ્રતિવિલસે વ્રજપતિ બાહેમા
યુગિ ભક્તની કરને સારમા, કૃપા કરી ઉતારો ભવ પારમા.
નિજ સેવક ને એ છે આશમા, સદા રાખો ચરણકમલની પાસમા

ધોળ.

હરનિશ દરશન દીજીયે, કલિ દબા હરનિશ દરશન દીજીયે, ટેક
બાળ પશુ બુદ્ધિમા અજ્ઞાન છું પણ આપની,
આ વિનતિ કરતા મન પહીજીયે કલિ'દબા ૧

જનુની પ્રકાર સ્નેહ જીવ ઉપર રાખતા,
મારા સાધન વિના તે આપ રીઝીયે. કલિ'દબા ૨

ભક્તને તે ભક્તિ દાતા આપ ભવતારણિ,
મા પ્રેમનો તે પંથ પલિજીયે કલિ'દબા ૩

મેઘ શ્યામરૂપે આપ બાનુની સુતા છે;
આ કારણુ એ શ્યામ સ્નેહ લીજીયે કલિ'દબા ૪

પર્મ કૃપાળ આપ અધમ ઉદ્ધારણી,
મા પુષ્ટિરસ પાઓ તો દાઈ પાજીયે કલિ'દબા ૫

નિજજન ધ્યાન માગે ચણુ કમળનું,
મા જેમ વૃત બાહ મધ્યે કીજીએ. કલિ'દબા ૬

श्री अर्वात्तम स्तोत्र.

प्राकृतधर्मोनाश्रयमप्राकृतनिमित्तधर्ममङ्गलमिति निगमप्रतिपाद्यं यन्मच्छुद्धं साकृति स्तोमि	॥ १ ॥
त्रिकालानमश्छन्नदष्टित्वाद्रिदुषामपि सप्रत्यविषयस्तरय माहात्म्य समबूह सुवि	॥ २ ॥
हयया निजमाहात्म्य करिष्यन्प्रकटं हरि वाणया यदा तदा स्वस्थं प्राहुर्भूत यकार हि	॥ ३ ॥
तदुक्तमपि दुर्गेध सुगेध न्याद्यथा तथा नन्नाभाष्टोत्तरशतं प्रवक्ष्याम्यणिलोचनहृत्	॥ ४ ॥
ऋषिरजिनमुभारस्तु नाम्ना छन्दो जगत्यसौ श्रीकृष्णस्य देवता च षीज कारुणिक प्रभु	॥ ५ ॥
विनियोगे लक्षितयोग प्रतिषेधविनाशने कृष्णधरामृतास्वाहसिद्धिस्र न सशय.	॥ ६ ॥
आनन्द परमानन्द श्रीकृष्णस्य कृपानिधि देवोद्धारप्रयत्नात्मा स्मृतिमात्रार्तिनाशन	॥ ७ ॥
श्रीभागवतगुढार्थप्रकाशनपरायण साकारप्रकाशार्हैकस्थापको वेदपारग	॥ ८ ॥
भायावाहनिराकर्तासर्ववादिनिरासकृत् लक्षितमर्गाञ्जमार्तक श्रीशुद्धसुद्धतिक्षम.	॥ ९ ॥
अङ्गीकृत्यैव गोपीशवद्वलीकृतमानवः अङ्गीकृतौ समयादौ महाकाङ्क्षिको विलुः	॥ १० ॥

अद्वैतदानदक्षश्च रुडोदारयश्चित्रवान्	
प्राकृतानुकृतिव्याजभेदितासुरमानुषः	॥ ११ ॥
वैश्वानरो वदलभाञ्ज्य सद्रूपो हितकृतसताम्	
जनशिक्षाकृते कृष्णलक्ष्मि कृन्निभिलेखनः	॥ १२ ॥
सर्वलक्षणसंपन्नः श्रीकृष्णज्ञानदो गुरुः	
स्व नदंतुं हिल पद्मदज्ञायतविलोचन	॥ १३ ॥
कृप दृष्टिसंलुप्तदासदासीप्रियः पति	
शेषदक्षपातसंलुप्तलक्ष्मिद्विदु लक्ष्मिसेवित	॥ १४ ॥
मुष्णसेव्यो दुराराध्यो दुर्लभाद्रिसरोरुह	
उग्रप्रतापो वक्षसिंधु पूरित शेषसेवक	॥ १५ ॥
श्रीलागवतपीयूषसमुद्रमथनक्षम	
तत्सार भूतरासस्त्रीभावपूरितविग्रह	॥ १६ ॥
साग्निध्वमात्रहत्तश्रीकृष्णप्रेमा विमुक्तिह	
रासलीलेकतात्पर्यः कृपयेतत्कथाप्रद	॥ १७ ॥
विरडानुभवैकार्थसर्व त्यागोपदेशक	
लक्ष्म्याचारोपदेशा य कर्ममार्गप्रवर्त्तक	॥ १८ ॥
यागदो लक्ष्मिभार्गेकसाधनत्वोपदेशक,	
पुष्पानंदः पूष्पकामो वाक्षपतिविष्णुभैक्षर	॥ १९ ॥
कृष्णनाभसहस्रस्य वक्ता लक्ष्मिपरायण	
लक्ष्म्याचारोपदेशार्थनानावाक्यनिर्दपक	॥ २० ॥
स्वार्थोक्ति ॥ भिलप्रालुप्रियस्तादृशवेष्टित	
स्वदासार्थ कृताशेषसाधनः सर्वशक्ति धृष्ट	॥ २१ ॥

भुवि भक्तिप्रयारैः शृते स्वान्वयकृत्पिता	
स्वव शे स्थापिताशेषस्वमाहुत्स्यः स्मयापह	॥ २२ ॥
पतिप्रतापति पारदोकिडैडिकडानकृत	
निगूढहृदयो नन्यभङ्गेपुत्रापिताशय	॥ २३ ॥
उपासनादिमार्गातिमुग्धमोहनिवारक	
भक्तिमार्गे सर्वमार्गं वैलक्षण्यानुभूतिकृत	॥ २४ ॥
पृथः शरणागोपदेष्टा श्रीकृष्णुहार्दवित्	
प्रतिशब्दनिकुञ्जस्थलीदारससु पूरित-	॥ २५ ॥
तत्कथाक्षिप्तयित्तस्तद्विस्मृतान्यो व्रजप्रिय	
प्रियव्रजस्थिति पुष्टिदीवाकर्ता रह प्रिय	॥ २६ ॥
भङ्गेग्यापूरक सर्वाज्ञात्प्रीतिमोहन	
सर्वाङ्गतो भक्तमात्रासक्त पतितपावन	॥ २७ ॥
स्वयशोगानस हृष्टहृदयलोभविष्टर	
यश पीयुषलहरी स्वावितान्यरस पर	॥ २८ ॥
लीलाभृतरसाद्रोद्रीकृताभिषारीरभृत्	
गोवर्द्धनस्थत्युत्साहस्तत्प्रीतिमोहन	॥ २९ ॥
यज्ञलोक्ता यज्ञकर्ता यतुर्वर्गविशारद	
सत्प्रतिज्ञस्त्रिगुण्यतीतो नयविशारद	॥ ३० ॥
स्वकीर्तिवर्द्धनस्तत्त्वसूत्रलाभ्यप्रहर्षक	
मायावादाभ्यनृदाशिर्षवाहनिरूपक	॥ ३१ ॥
अपाकृताऽपिवाक्यपुपित सहजस्मितः	
त्रिलोकीभषणं भूमिलाभ्य सहजमुंदर	॥ ३२ ॥

अशेषलगतस प्रार्थ्यं अरक्षुण्णरत्नेधन
 ध्यानं हनिषे प्रोक्तं नाम्ना भण्टोत्तरं शतर ॥ ३३ ॥
 अद्वाविशुद्धपुद्गिर्यं पठत्यनुद्दिन जन
 सतदेकमना सिद्धिमुक्ता प्राप्नोत्यस शय ॥ ३४ ॥
 तदप्राप्तावृथाभोक्षस्तदा नै तद्वगतार्थता
 अत सर्वोत्तमं स्तोत्रं जप्यं कृष्णरसाधिनि ॥ ३५ ॥
 ॥ इति श्रीमहामिहुभारप्रोक्तं सर्वोत्तम स्तोत्रं संपूर्णम् ॥

अथ श्री आलभोध ग्रन्थ.

नत्वा हरि सदानन्द, सर्वसिद्धान्तविग्रहम्
 आधप्रप्रेधनाशय, वहामि सुविनिश्चितम् १
 धर्माय कामभोक्षाभ्या, यत्वारिर्था भनीषिष्याम्,
 एवेश्वरवियारेषु, द्विधा ते हि विचारिता
 अलौकिकास्तु वेदोक्ता, साध्यसाधनस युता
 लौकिका ऋषिभि प्रोक्ता, तथेश्वररिक्षया ३
 लौकिकास्तु प्रवक्ष्यामि, वेदनाद्या यत स्थिता
 धर्मशास्त्राणि न तिस्रि, कामशास्त्राणि च कुमात् ४
 त्रिवर्गसाधकानीति, न तन्निर्णय उच्यते;
 भेदे यत्वारि शास्त्राणि, लौकिके परत. स्वत ५
 द्विधा द्वे द्वे स्वतस्तत्र, सांध्ययोगे प्रकीर्तितौ,
 त्यागात्यागविलागेन, सांध्ये त्यागं प्रकीर्तत ६
 अहताममतानाशे, सर्वथा निरहं कृतौ,

स्वर्पस्थो यदा एव कृताथ स निगद्यते	७
तदर्थं प्रक्रिया काचित्पुराणेषु चि निरूपिता, ऋषिभिर्बहुधा प्रोक्ता इवमेकमथाद्यत	८
आत्यगे योगभागो हि त्यागोऽपि मनसैव हि, यमाद्यस्तु कर्त्तव्या सिद्धे योगे कृतार्थता.	९
पदाश्रयेषु भोक्षस्तु द्विधा सोऽपि निरूप्यते, प्रह्ना प्राह्मण्यतां यातस्-द्रूपेषु सु सेवने	१०
ते सवार्था न याद्येन शास्त्रं निश्चिदुनीरितम् अत शिवश्च विष्णुश्च जगनो द्वितान्-कौ.	११
वस्तुन स्थितप्रहारी कथौ शास्त्रप्रचरकौ; प्रह्वेन तादृशं यस्मात् सर्वा भक्तयोद्धितौ.	१२
निर्दोषपृष्ठं गुण्यता, तत्तर शस्त्रे तयो कृता, लेगमे क्ष इडेह तुं, शरतौ द्वावपि यत्रपि.	१३
लोग शिवेन भोक्षस्तु, विष्णुनेति विनिश्चय दोडेऽपि यत्प्रभुर्भुङ्क्ते तन्न दन्ते कर्त्तव्यित्	१४
अतिप्रियाय तदपि, दीयने कवचिःव हि; नियतार्थप्रदानेन तदीयत्वं तदाश्रय	१५
प्रत्येक साधनं यैतद् द्वितीयाथै महान् श्रम एवा स्वभावो ह्युष्टा देवाभावाय सर्वदा	१६
श्रवण्यहि तत प्रेम्णा, सर्वं कार्यं हि सिद्धयति; भोक्षस्तु सुखसो विष्णोर्लोगश्च शिवतस्तथा	१७
समर्पणैनात्मनो हि, तदीयत्वं लवेद् ध्रुवम्;	

अतदीयया यापि केवलश्रयैस्सनाश्रतः	१८
एवाश्रयतदीयत्वपुण्यै किञ्चित्स्मायरेतः	
स्वधर्ममनुतिष्ठन् वै भारद्वाजुष्यमन्यथा.	१९
धृत्येव कथित सर्वं नैतद् ज्ञाने भ्रमः पुनः	
॥ धृति श्रीमद्वल्लभाय विरचितो जालमोक्षग्रन्थसंपूर्णम् ॥	

अथ श्री सिद्धान्त मुक्तावली ग्रन्थ.

नत्वा हरि प्रवक्ष्यामि स्वसिद्धान्तविनिर्णयम्,	
कृष्णसेवा सदा कार्या माननी सा परा मता	१
येतस्त्प्रवक्षुः सेवा तत्सिद्धौ तनुवित्तज्ज,	
ततःसंसाहःअस्य निवृत्तिप्रसंगोपधनम्,	२
परं प्रह्व तु कृष्णो हि सन्वियहानकं प्रह्वतः	
द्विष्टं तद्धि सर्वं स्यात् ऐकं तस्माद्विलक्ष्युम्.	३
अपरं तत्र पूवस्मिन् वाहिने जहुषा जगुः	
मायिकं सशुभं कार्यं स्वतत्रं येति नैकधा.	४
तदेवैतत्प्रकारेण भवतातिश्रुतेर्मतम्;	
द्विष्टं यापि गगावद् ज्ञेय सा जलरूपिणी.	५
माहात्म्यस्युना नृणां सेवातां लुप्तिमुक्तिहा;	
भयाहाभागविधिना तथा प्रह्वापि पुण्यताम्	६
तत्रैव देवतामूर्ति संकत्या या दृश्यते क्वचित्,	
गगाया च विशेषेण प्रवाहामेदपुद्गये.	७
प्रत्यक्षा सा न सर्वेषां प्राहात्म्य स्यात्तथा जले,	

- विद्धितायै इक्षान्तिर्द्धि प्रतीत्यापि विशिष्यते. ८
- यथा जल तथा सर्वं यथा शकता तथा प्रकृतः;
यथा देवी तथा कृष्णः तत्रायै तद्विद्धितायैते. ९
- जगत्तु त्रिविधं प्रोक्तं प्रह्लादविष्णुशिवास्ततः
देवता रूपवत्प्रोक्ताः प्रह्लादश्रीत्यं हरिर्मतः १०
- क्षमयारस्तु लोकेस्मिन्प्रह्लादिकयो न यान्यथा;
परमानन्दरूपे तु कृष्णे स्वात्मनि निश्चयः ११
- जगत्तु प्रह्लादादेन कृष्णे पुद्धिविधीयताम्,
आत्मनि प्रह्लादरूपे तु छिद्रा ऽथोग्नीव येतना १२
- उपाधिनाथे विज्ञाने प्रह्लादमत्वारणोपने
गंगातीरस्थितो यद्वत् देवतां तत्र पश्यति. १३
- तथा कृष्णं परं प्रह्लादस्वस्मिन् ज्ञानी प्रपश्यति;
संसारो यस्तु लभते स द्वन्द्वे यथातथा. १४
- अपेक्षितजलानीनामभावात्तत्र दुःखभाक्;
तस्मात्कृष्णमार्गस्थो विमुक्तः सर्वलोकत १५
- आत्मानन्दं समुद्रस्थं कृष्णमेव विचिंतयेत्,
लोकार्थी चेद् भजेत्कृष्णं क्लिष्टो भवति सर्वथा. १६
- क्लिष्टोऽपि चेद् भजेत्कृष्णं लोको नश्यति सर्वथा,
ज्ञानाभावे पुष्टिमार्गं तिष्ठेत्पूजेत्सवादिषु. १७
- भर्मादास्थस्तु गंगायां श्रीभागवततत्पर-
अनुग्रहः पुष्टिमार्गं नियामकं धृति स्थिति १८
- उभयोस्तु कर्मणैव पूर्वोक्तैव इच्छिष्यति;

ज्ञानाधिके। लक्षितभार्गं अेवं तस्मान्निर्दिष्टः	१६
लक्ष्यभावे तु तीरस्थो यथा दृष्टे स्वकर्मणिः	
अन्यथा भावमापन्नस्तस्मात्स्थानाच्च नश्यति.	२०
अेवं स्वशास्त्रसर्वस्वं भया गुप्तं निर्दिष्टम् ,	
अेतद् पुंवा विमुच्येत पुंषु सर्वं स शयात्.	२१
इति श्रीमद्ब्रह्मसूत्रार्थ विरचित श्री सिद्धान्तसुप्तावली समाप्तम्.	

अथ श्रीपुष्टिप्रवाहभर्यादाभेद ग्रन्थ.

पुष्टिप्रवाहाभर्यादा विशेषेषु पृथक् पृथक्;	
एवदेहक्रियाभेदेः प्रवाहेषु क्वेन च.	
वक्ष्यामि सर्वसंज्ञेडा न लविष्यति यच्छ्रुतेः	
लक्षितभार्गस्य कथनात्पुष्टिरस्तीति निश्चयः	२
द्वौ भूतसर्गावित्युक्ते. प्रवाहोऽपि व्यवस्थितः	
वेदस्य विद्यमानत्वान्भर्यादापि व्यवस्थिता.	३
कश्चिदेव हि लक्षतो हि यो महलक्षतं प्रतीरणात् ,	
सर्वत्रोत्कर्षकथनात् पुष्टिरस्तीति निश्चय	४
न स्रवोतः प्रवाहाद्धि विन्नो वेदान्च लेहत.	
यदा यस्येति वयनान्नाहं वेदैरितीरणात्.	५
भार्गोक्तत्वेऽपि वेदं चैतत् तनु लक्षत्याभ्रमौ भ्रमौ;	
न तद्युक्तं सूत्रतो हि विन्नो युक्त्या हि वैदिकः	६
एवदेहकृतीना च विन्नत्व नित्यता श्रुतेः	
यथा तद्वत् पुष्टिभार्गे द्वयोरपि निषेधतः	७

- प्रभाषुलेहाइलिन्नेो हि पुष्टिभागो निरूपितः
सगमेदं प्रवक्ष्यामि स्वर्पांगक्रियायुगम्. ८
- शुभ्रामात्रेषु मनया प्रवाहं सुष्टवान्हरि.
वयसा वेदमार्गं हि पुष्टिं कायेन निर्ययः. ९
- भूवेन्ध्यात इवं लोकं वेदोक्तं वैदिकेपि च,
कायेन तु इवं पुष्टौ लिन्नेऽतोपि नैकता. १०
- तानहं द्विषता वाक्यालिन्नेना शुवा प्रवाहिलु
अत एवेतसौ लिन्नेो स तौ मोक्षप्रवेशत ११
- तस्मान्शुवा पुष्टिमार्गे लिन्नेना एव न संशयः
लगनद्रूपसेवार्थं तत्सुष्टिर्नान्यथा भवेत्. १२
- स्वर्पेष्वावतारेषु द्विगेन च गुणेन च;
तारतम्यं न स्वर्पे देडे वा तत्क्रियासु च, १३
- तथापि यावता कथं तावत्तस्य करोति हि;
ते हि द्विधा शुद्धमिश्र लेदान्मिश्राश्चिधा पुनः १४
- प्रवह्निनिबेदनं लगनकार्यं त्रिद्वये;
पुष्टया त्रिमिश्रा सर्वज्ञा प्रवाङ्गु क्रियारताः १५
- भर्याहया शुष्णशस्ते शुद्धं त्रैम्बुति दुर्भ्रा.
एवं सर्गस्तु तेषां हि इव त्वत्र निरूपयते, १६
- लगवानेव हि इवं स यथाविलंवेद् बुवि;
शुष्णस्वःपलेहेन तथा तेषां इव भवेत्. १७
- आसक्तौ लगवानेव शापं द्वापयति क्वचित्,
अहंकारेऽथवा लोके तन्मार्गं स्थापनाय हि. १८

न ते पाषंडतां यांति न च शैवाद्युपद्रवाः महानुभावा प्रायेण शास्त्रं शुद्धत्वहेतवे,	१६
भगवत्तारतम्येन तारतम्यं भजन्ति हि; वैदिकत्वं वैदिकत्वं कापट्यान्तेषु नान्यथा,	२०
वेष्णुवत्त्व हि सहजं ततोऽन्यत्र विपर्यय संमधिस्तु ये एवा प्रवादस्थानस्था परे	२१
अर्षण्णीशण्डवाभ्यास्ते ते सर्वे सर्ववर्त्मसु, क्षणात्सर्वत्वभायाति रुचिस्तेषां न कुत्रचिन्.	२२
तेषां क्रियानुसारेण सर्वत्र सकल इक्ष्म, प्रवादस्थानप्रवक्ष्यामि स्वउपागक्रियायुतान्.	२३
एवास्ते ह्यासुरा सर्वे प्रवृत्ति येन वर्षिता. ते च द्विधा प्रकीर्त्यन्ते ह्यज्ञद्वन्द्वविलेखत	२४
द्वन्द्वस्ते भगवत्प्रोक्षता ह्यज्ञास्ताननु ये पुन- प्रवाहेऽपि समागत्य पुष्टिस्थस्तैर्न युज्यते.	२५
सोऽपि तैस्तत्कुले ज्ञातः कर्मण्यः ज्ञायते यत धृति श्रीमद्वैद्यनाथार्यं विरचित्य पुष्टिप्रवादभर्यादालेख सभासम्.	

अथ श्रीसिद्धान्त रहस्य ग्रन्थ.

श्रावणस्यामत्रे पक्षे ओकादश्या महानिशि; साक्ष इभगवता प्रोक्षनं तदक्षरश्च उच्यते.	१
अक्षसंभंघकरणात्सर्वेषां देह एवयोः सर्वदोषनिवृत्तिर्हि दोषा पचविधा स्मृताः	२

सहस्र देशकालोत्था लोकावेदानिर्दिष्टाः	
स यो गण स्पर्शान्मथ न भन्तव्याः कथं च न.	३
अन्यथा सर्वं होषाणुं न निवृत्ति कथं च न;	
असमर्पितवस्तुना तस्माद्दर्शनमाचरेत्.	४
निवेदिषि समर्थैव सर्वं कुर्वीदिति स्थिति	
न भग देवदेवस्य सामिषुक्तं समर्पणम्.	५
तस्मादाहौ सर्वकार्ये सर्ववस्तु समर्पणम्;	
इत्थापहावचनं तथा अ सकलं हरे.	६
न आह्नमिति वाक्यं हि भिन्न मार्गपरं मतम्;	
क्षेपकानां यथा लोके व्यवहाराः प्रसिद्धयति.	७
तथा कार्यं समर्थैव सर्वेषां प्रकृता ततः	
गंगात्वं सर्वहोषाणुं शुभ्रहोषादिवर्णुना.	
गंगात्वेन निरूप्या स्यात्तद्वदत्रापि येव हि.	८
इति श्रीमद्ब्रह्मसंहितायां विरचितं श्री सिद्धान्तारहस्यं संपूर्णम्.	

अथ श्री नवरत्नस्तोत्रम्.

चिता कपि न कार्या निवेदितात्मभिः कदापीति;	
भगवानपि पुष्टिस्थो न करिष्यति लोकिर्की च गतिम्	१
निवेदनं तु स्मर्तव्यं सर्वथा तादृशैर्जनैः	
रूपे श्वरश्च सर्वात्मा निष्कलमतः करिष्यति.	२
सर्वेषां प्रभुसंभधो न प्रत्येकमिति स्थिताः	
ज्ञातोऽन्धविनियोगेऽपि चिता क स्वस्य सोऽपि चित.	३

अज्ञानादथवा ज्ञानात्कृतमात्मनिवेदनम् ;	
यैः कृष्णसात् कृतमाल्लैस्तेषां क्व पण्डितेवना	४
तथा निवेदने चिंता त्याज्या श्रीपुरुषोत्तमे ;	
विनियोगेपि सा त्याज्या समर्थो हि हरिः स्वतः	५
शोके स्वास्थ्यं तथा वेदे हरिस्तु न कुरियति ;	
पुष्टिभार्गस्थितो यस्मात् साक्षिणो लवताऽभिवा.	६
सेवाकृतिर्गुणेशज्ञा आधनं वा हरीच्छया ;	
अतामेवापरं चित्तं विधाय स्थीयतां सुप्रभम्.	७
चित्तोद्देशं विधायार्थं हरिर्द्यत्कुरियति ;	
तथैव तस्य वावेति मत्वा चिंतां कृतं त्यजेत्	८
तस्मात्सर्वात्मना नित्यं श्रीकृष्णः शरणं भव,	
वदद्भिरेव सततं स्थेयमित्येव मे मतिः	९
धृति श्रीमद्भक्त्याचार्यं विरचितं नवरत्नस्तोत्रं संपूर्णम्	

अथ अतःकरणप्रबोध ग्रन्थ.

अन्तःकरणं मद्राक्यं सावधानं तथा शृणु,	
कृष्णात् परं नास्ति देवं वस्तुनो दोषवर्जितम्.	१
यांशो चोद् राजपति जाता, राजा च भागीता.	
कदाचिदपमानेऽपि भूत्वा क्व क्षतिर्भवेत्.	२
समर्पणार्थं पूर्वमुत्तमः किं सदा स्थितः	
क्व भवाधमता लाभा पश्चात्तापो यतो भवेत्	३

सत्यसंकल्पतो विष्णुर्नान्यथा तु कश्चिद्यति,	
आज्ञेव कार्या सततं स्वामित्रोडाऽन्यथा भवेत्	४
सेवकस्य तु धर्मोयं स्वामी स्वस्य कश्चिद्यति.	
आज्ञा पूर्वं तु या ज्ञता गंगासागरसंगमे.	५
यापि पश्चान्मधुवने न कृतां तद् द्वयं मया,	
हेङ्केशपरित्यागरतृतीयो लोकगोचर	१
पश्चात्ताप कथं तत्र सेवकेऽहं न आन्यथा;	
लौकिकप्रभुवत्कृष्णो न द्रष्टव्य कदाचन.	७
सर्वं समर्पित लकत्या कृतार्थोऽस्मि सुभीभव,	
प्रादाऽपि दुहित्वा यद्रत्नं हान्न प्रप्यते वरे.	८
तथा हेङ्के न कर्तव्यं वस्तुभ्यति नान्यथा,	
लोकवन्द्यत्स्थितिर्मे स्यात्किं स्यादिति विचार्य.	६
अशक्ये हरिरेवास्ति मोह मागा कथंचन,	
धृति श्रुकृष्णदासस्य बद्धमस्य हित वय.	१०
यित्तं प्रति यदाकण्ड्यं भक्तो निश्चितः प्रजेत,	
धृति श्रीमद्भक्तलायाय विरचितं "अतःकरणप्रमोष"	
ग्रन्थ समाप्त	

अथ श्री विवे धैयाश्रय ग्रन्थ.

विवेकधैर्ये सततं रक्षणीये तथाश्रय	
विवेकस्तु हरि सवे निरन्तरं कश्चिद्यति.	१
प्रार्थिते वा ततः किं स्यात्स्वाम्यभिप्रायसंशयात्,	

सर्वत्र तस्य सर्वं हि सर्वसामर्थ्यमेव च	२
अभिमानश्च संतान्तरं स्वाम्यधिनत्व भावनत्,	
विशेषप्रयेह सा स्थाह् अनाःक लुगोचर-	३
तदा विशेषगत्यादि बाण्य निन्नं तु वैदिकात्,	
आपद्गत्यादिकार्येषु हठस्त्याग्यश्च सर्वथा.	४
अनाग्रहश्च सर्वत्र धर्माधिर्माग्रदर्शनम्,	
विवेकाऽयं समाभ्यातो धैर्यं तु विनिर्द्ध्यते.	५
त्रिहुःअसहनं धैर्यमाश्रुतेः सर्वतः सदा,	
तक्वत् हेहवत् बाण्यं अडत् गोपमर्थवत्	६
प्रतिकारे यद्वच्छ तसिद्धप्रयेज्ञाग्रही भवेत्,	
भार्यादीना तथ ऽयेषा सनश्चाकमं सरेत्	७
स्वयमिन्द्रिय कार्याणि कायवाङ्मनसा त्यजेत्,	
अशुशेषापि हर्तव्यं स्वस्यान्नामर्थ्यं भागात्	८
अशक्ये हरिरेवादि सर्वमाश्रयणे भवेत्,	
अेतत्सहनमत्रोक्तमाश्रये ता विद्ध्यने.	९
अैदिके पारलौके च सर्वथ शरणं हरिः	
हुःअहानो तथा पापे लये कामाद्यपून्णै	
भक्तद्रोहे भक्त्यभावं वा तैश्चातिक्रमे कृते,	
अशक्ये वा सुशक्ये वा सर्वथा शरण्य हरिः	११
अहंकारकृते येव पोष्यपोषणुरक्षणे,	
पोष्यातिक्रमणे येव तथान्तेवास्यतिक्रमे.	१२
अदौष्टिकमनः सिद्धौ सर्वार्थि शरण्यं हरिः	

ज्येवं चित्ते सदा ज्ञान्यं वाचा य परिधीतयेत्.	१३
अन्यस्य ज्ञानं तत्र स्वतो गमनमेव य, प्रार्थनाकार्यमात्रेऽपि ततोऽन्यत्र विवर्णयेत्.	१४
अविद्याभो न कर्तव्य सर्वथा पापकस्तु सः प्रसात्त यातकौ ज्ञान्यौ प्राप्त सेवेत निर्भम.	१५
यथाकथञ्चित्कार्याणि दुर्गादुपयावयान्यपि, किं वा प्रोक्तो न ज्ञाना शक्यं ज्ञानयेद्भ्रम.	१६
ज्येवमाश्रयण्य प्रोक्तं सर्वेषा सर्वदा हितम्, कला लक्ष्यादिभागी हि दुःसाध्या धृति मे मतिः	१७

॥ धृति श्रीमद्वैष्णवाचार्यं विनायत " विवेक
धैर्याश्रय " ग्रन्थ समाप्तम् ॥

अथ श्री कृष्णाश्रया

सर्वभार्गेषु नष्टेषु क्लेशेषु अलक्ष्मिणि पापं उग्रयुधे लोकैः कृष्ण ज्येव गतिर्भम.	१
भवेच्छाकांतेषु देशेषु पापैकनिक्षयेषु य सत्पीडाव्यथ लोकेषु कृष्ण ज्येव गतिर्भम.	२
अंगारितीर्थेषु वयेषु दुष्टैश्चावृतेष्विह तिशक्तितापिहैवेषु कृष्ण ज्येव गतिर्भम.	३
अक्षकारविभूतेषु सत्सु पापानुवर्तिषु; लाभपूर्णावर्षयत्नेषु कृष्ण ज्येव गतिर्भम.	४
अपरिज्ञाननष्टेषु भजेऽवतथोगिषु;	

तिराहितार्थदेवेषु कृष्यु अत्र गतिर्मम,	५
नानावाहविनष्टेषु सर्वकर्मप्रणादिषु	
पापदोषप्रयत्नेषु कृष्यु अत्र गतिर्मम,	६
अन्नमिलादिदोषाणां नाशकोऽनुभवे स्थित	
ज्ञापिताभिलभाहात्म्य. कृष्यु अत्र गतिर्मम.	७
प्राकृता. सकला देवा गच्छितानंदकं प्रकृत,	
पूर्णांदो हस्तिस्तस्मात्कृष्यु अत्र गतिर्मम.	८
विदेकधैर्यभक्त्यादिरहितस्य विशेषतः	
पापासक्तस्य दीनस्य कृष्यु अत्र गतिर्मम.	९
सर्व सामर्थ्यसहित सर्वत्रैवाभिलषार्थकृत;	
शरण्यस्यसमुद्धारं कृष्युं विज्ञापयाम्यहम्.	१०
कृष्याश्रयमिदं स्तोत्रं य; पठेत्कृष्युसज्जिधौ,	
तस्याश्रयो भवेत्कृष्यु धृति श्रीवद्वल्लोप्यतीत्.	११
। धृति श्रीमद्रक्षसाचार्यं निरयितं शोकृष्याश्रय स्तोत्रं संपूर्णम् ।	

अथ यतुः श्लोकी.

सर्वदा सर्वभावेन भग्ननीयो प्रणधिपः	
स्वस्यायमेव धर्मो हि नान्यः क्वापि कदाचन	॥ १ ॥
अत्र सदा स्म कर्तव्यं स्वयमेव करिष्यति	
प्रभुः सर्वसमर्थो हि ततो निश्चिन्तता प्रजेत	॥ २ ॥
यदि श्री गोकुलाधीशो धृतः सर्वात्मना हृदि	
ततः किमपरं हृदि तौकिर्देवे किंरेषि.	॥ ३ ॥

अतः सर्वात्मना शश्वद्गोकुञ्जधर पादयोः
स्मरन्तुं लभन्तुं व्यापि न त्याग्यमिति मे मतिः ॥ ४ ॥
॥ धृतिश्रीमद्रत्नभाष्यार्थं विरचिता अतु. १. बोकी संपूर्णम् ॥

अथ लक्ष्मिवर्द्धिनी ग्रन्थ.

यथा लक्ष्मि प्रवृद्धा स्यात् तथोपायो निरूप्यते;
भीष्मभावे दृढे तु स्यात् त्यागाच्छ्रवणकीर्तनात् १
भीष्मदादयः प्रकास्तु गृहे स्थित्वा स्वधर्मत
अव्यावृत्तो लगेऽप्युष्णं पूज्या श्रवणान्विति २
व्यावृत्तोपि हरेः शितं श्रवण्युहो यतेऽसुहं;
ततः प्रेम तथा सज्जितव्यसनं च यदा लभेत,
भीष्मं तद्गृह्यते शास्त्रे दृढं यन्नापि नश्यति,
स्नेहाद्रागविनाश स्यादासक्त्या स्याद् गृहाद्भ्रुचि ४
गृहस्थानां बाधकत्वमनात्मत्वं च भासते,
यदा स्याद् व्यसनं कृष्णं कृतार्थः स्यात्तद्वै हि ५
तद्दृशस्यापि सततं गृहस्थानं विनाशकम्;
त्यागं कृत्वा यतेऽस्तु तदर्थीयैकमानस ६
लभते सुद्रव्यं लक्ष्मिं सर्वतोऽप्यधीकां पराम्;
त्यागे बाधकभूयस्त्वं दुःसंसर्गात्तथाज्ञत ७
अतः स्थेयं हरिस्थाने तदीयैः सह तत्परैः
अद्भरे विमर्शे वा यथा चित्तं न दुःयति ८

सेवायां वा कथायां वा यस्यासकृत्द्रव्हा भवेत्,	
यावन्नश्वं तस्य नाशो न क्वापीतिमतिर्मम.	६
आधसंभावनायान्तु नैकान्ते वासं धृष्यते;	
हृदिस्तु सर्वतो रक्षां करिष्यति न स शय	१०
धृत्येवं भगवन्छासं शुद्धतत्त्वं निरूपितम्,	
य एतत्समधीयीत तस्यापि स्याद्द्रव्हा रति	११
धृति श्रीमद्वैद्यनाथार्यं विरचितं लक्षितवर्द्धिनी ग्रन्थ समाप्तम्.	

अथ जलमेः ग्रन्थ.

नमस्कृत्य हरिं वक्ष्ये तद्दृशुयानां विशेषकम्,	
भावान् विशतिधा, निम्नान् सर्वं स देहं वारकान्.	१
शुषुक्तेहास्तु तावतो यावतो हि जडै मताः	
गायका कूपस काशा गधर्वा धृति विद्रुगा	२
कूपलेहास्तु यावत्तावन्तस्त्पि स मता	
कुड्या. पौगाण्डिकाः प्रोक्ता पारपर्ययुता भुवि.	३
क्षेत्रप्रविष्ट स्ते य पि संसादित्यतिहेतव	
देश्यादिसहिता मत्ता गायका गत स सिता.	४
जलार्थमेव गर्गास्तु गीयागानोपश्रुचिन.	
हुहास्तु पडिता प्रोक्ता भगवन्छःस्रतापरा.	५
स देहवारकास्तत्र सूहा गलीरमानसा	
सर' कमलस पूष्णी प्रेम युक्तास्तथा लुधा.	६
अदपश्रुता. प्रेमयुक्ता वेशताः परिकीर्तिताः	

कर्मशुद्धा. पद्वर्णान तथाह्यश्रुतिभाक्तयः	७
योग्यानादिसंयुक्ता गुण्णा वष्या प्रकीर्तिता	
तपोज्ञानादिभावेन स्नेहस्तु प्रकीर्तिता	८
अदौकिकेन ज्ञानेन ये तु प्रोक्ता हरेर्गुण्णा	
काहायिक्र शब्दग्रन्था पतत शब्दा प्रकीर्तिता	९
देवाद्युपासनोद्भूताः पृष्ठा लुभेरिवोद्भूता	
साधनादिप्रकारेषु नवधा भाक्त्यभ्यासः	१०
प्रेमपूर्या स्फुरद्धर्मा स्थंढमानाः प्रकीर्तिताः	
यादशास्तादशा प्रोक्ता वृद्धिक्षय विवर्णता	११
स्थावरास्ते समाख्याता मर्यादैकप्रतिष्ठिता	
अनेकग्रन्थसिद्धा जन्मप्रभृति सर्वदा,	१२
संगादिगुणदोषाभ्यां वृद्धिक्षययुता लुवि,	
निरतरोद्भगमयुता नर्धस्ते परिकीर्तिता	१३
येतादशा स्वतंत्राश्चेत्संधव परिकीर्तिता	
पूर्णा भगवदीया ये शेषव्यासाभिभाङ्गता	१४
जडनारह भैत्राद्यास्ते समुद्राः प्रकीर्तिता	
लोकवेदगुणैर्भिन्नभावेनैके हरेर्गुणान्.	१५
वर्णयन्ति समुद्रास्ते क्षाराद्या. षट् प्रकीर्तिता	
गुण्णातीततया शुद्धान् सन्धियद्दानन्द र्जपक्षुः	१६
सर्वानेव गुणान् विष्णोर्वर्णयन्ति विद्यक्षणा	
तेऽभुतोदाः समाख्यातास्तद्राकपानं सद्दर्शनात्	१७
तादशाना क्वचिद्राकथं हृतानामिव वर्णितम्,	

अन्नमिदा कर्षुनवत् शिन्दुपानं प्रक्रीर्तितम्	१८
रागाज्ञानादि लावाना सर्वथा नाशनं यदा,	
तदा वेहनमित्युक्तं स्वनन्दोद् अभकारक्षुम्	१९
उद्धृतोदकवत्सर्वे पतितोदकवत्तथा,	
उक्तातिरिक्तवाक्यानी द्वेषं व्यापि तथा तत	२०
धृति श्रुवेन्द्रियगता नानाभाव गतालुवि;	
रूपतः द्वेषतश्चैव शुष्णा विष्णोर्निर्ऋपिता	२१
॥ धृति श्रीमद्रहस्यभाष्यार्थं विरचितं ब्रह्मलोकग्रन्थ समाप्तम् ॥	

॥ अथ पथपधानि ॥

श्रीकृष्णरसविक्षिप्तमानसा इतिवज्रताः	
अनिवृता लोकेदरे ते सुभ्या श्रवणोत्सुकाः	१
नि संहिग्धं कृष्णतत्त्वं सर्वलावेन ये विदुः	
ते त्वावेशात्त विकृता निरोधाद्वा न यान्धयाः	२
विकृत्स्नमनसो ये तु भगवत्स्मृति विद्वत्वा	
अथैकनिष्ठास्ते व्यापि मध्यमा श्रवणोत्सुका	३
पूर्वलावेन पूर्वाथा कदाचिन्न तु सर्वदा	
अन्यासकृतास्तु ये केचिद्व्यभा परिकीर्तिता	४
अनन्यमनसो मर्त्या उत्तमा. श्रवणु.दिषु	
देशकाल द्रव्य कर्तृ मंत्रकर्म प्रकारतः	५
॥ धृति श्रीमद्रहस्यभाष्यार्थं विरचीतं पथपधानि समाप्तम् ॥	

अथ श्री संन्यासनिर्णय ग्रन्थ.

- पश्चात्तापनिवृत्त्यर्थं परित्यागो विचार्यते,
 स भागद्वितीये प्रोक्तो भक्तौ ज्ञाने विशेषतः १
 कर्ममार्गं न कर्तव्यं सुतरां कलिकालत
 अत आदौ भक्तिमार्गे कर्तव्यत्वाद्व्याख्या. २
 अवस्थादि प्रवृत्त्यर्थं कर्तव्यं त्वेन नेष्यते,
 सहायसंगसाध्यत्वात् साधनानां च रक्षणत्वात्. ३
 अभिमानान्नि योगाच्च तद्धर्मैश्च विरोधतः
 गृहादेर्भाषकत्वेन साधनार्थं तथा यद्दि, ४
 अत्रैऽपि तादृशैरेव स गौ भवति नान्यथा;
 स्वयं च विषय क्रांतपापडी स्यात् त्रालत ५
 विषयाकालदेहानां नावेश सर्वथा हरे
 अतोऽत्र साधने भक्तौ नैव त्याग सुभाषणं ६
 विरहानुभवार्थं तु परित्यागः प्रशस्यते,
 स्वीयमथ निवृत्त्यर्थं वेप' सोऽत्रं न चान्यथा. ७
 शैडिन्यो गोपिकाः प्रोक्ता गुरव साधनं च तत्,
 भावो भावनया सिद्ध साधनं नान्यत्प्यने. ८
 विकृतत्वं तथाऽस्त्रास्थ्यं प्रकृतिः प्राकृतं न हि,
 ज्ञानं शुषुश्च तस्यैव वर्तमानस्य आधका ९
 सत्यलोकैः स्थितिसौनात्संन्यासेन विशेषितात्
 भावना साधनं यत्र इह चापि तथा भवेत्. १०
 तादृशाः सत्यलोकैः तिष्ठत्येव न स शय.

- अहिंसेत्यप्रकटं स्वात्मा वन्दितमविप्रेक्ष्यते. ११
- तद्वैव सकलौ अन्ये नाशमेति न नान्यथा,
शुश्रुस्तु सगरादित्या जगत्प्रानार्थं भवन्ति हि १२
- अगवान् इवैवत्पत्न्यान्नात्र आधिक्यं ह्यने;
स्वास्थ्यवाक्यं न कर्तव्यं दुयालुर्न विद्वेद्यते. १३
- दुर्बलोऽयं परित्यागं प्रेम्णा सिद्धयति नान्यथा,
ज्ञानमार्गे तु सन्यासो द्विविधेऽपि विचारित १४
- ज्ञानार्थमुत्तरं यत् सिद्धिर्नमश्तौ परम्,
ज्ञानं यत् साधनापेक्षं यज्ञादि श्रवणान्मतम् १५
- अतःकौ स सन्यास पश्च तापाय नान्यथा;
पापडित्वा अवेद्यापि तत्तन्नाशने न सन्यसेत् १६
- सुतरा कद्विदोषाणां प्रसक्तत्वाद्धिति स्थितम्
अज्ञानं मार्गेऽपि चेद्देवस्तदा किं कार्यमुद्वेगे. १७
- अनारत्ने न नाशं स्यात्तदृष्टान्स्याप्यभावत,
स्वास्थ्यं हेतोः परित्यागाद्वाधं केनास्य संभवेत्. १८
- दुस्वित्तं न शक्नोति कर्तुं आर्थां कुतोपरै,
अन्यथा भाग्ये प्रसक्तान्स्वयं पुपुषु कवयित् १९
- ज्ञानिनामपि वाक्येन न अज्ञानं भोक्तव्यति,
आत्मप्रदं प्रियश्चापि किमर्थं भोक्तव्यति, २०
- तस्माद्भक्त प्रकारेषु परित्यागे विधीयताम्;
अन्यथा अज्ञाने स्वार्थाद्धिति मे निश्चिता मति २१

धृति कृष्यु प्रसाहेन वल्लेन विनिश्चितम्,
 संन्यासवरणु लक्ष्णावन्यथा धृतितो लवेत्. २२
 धृति श्रीमद्रक्ष्णायायार् विरचिनं संन्यासनिशुय समाप्तम्

अथ निरोधलक्षण्यु ग्रन्थ.

यत्र्य दुःखं यथोदाया नन्दादीना य गोकुले;
 गोपिकानां तु यद्दुःखं तद्दुःखं स्यान्मम क्वचित्. १
 गोकुले गोपिकानां य सर्वेषा मन्वासासिनाम्,
 यत्सुखं समभुत्तन्मे लगवान् किं विधास्यति. २
 उद्धवागमने ज्ञात उत्सवः सुमहान्यथा,
 घृन्दावने गोकुले वा तथा मे मनसि क्वचित्. ३
 महतां कृपया यावत् लगवान् इययिष्यति;
 तावदानन्दं सन्दोहं किर्यमानं सुभाय हि, ४
 महता कृपया यद्दत्तं कीर्तनं सुखं सदा,
 न तथा लौकिकानां तु स्निग्धं लोचनं इक्षवत् ५
 शुष्णगाने सुभावासिर्गोविन्दस्य प्रलयते;
 यथा तथा शुकादिनां नैवात्मनि कुतो न्यतः ६
 किलस्यमानान् जनान् दृष्ट्वा कृपायुक्तो यदा लवेत्;
 तदा सर्वं सदानदंष्ट्रुदिस्यं निर्गतं लहिः ७
 सर्वानहमयस्यापि कृपानंदं सुहृदंश.
 लुहगतः स्वशुष्णान् क्षत्वा पृष्णं प्लावयते जनान्. ८

तस्मात् सर्वे परित्यज्य निश्चये सर्वदा शुष्णः	
सदाबन्ध परैर्गेया सन्नियतान्दता ततः	६
अहं निश्चयो शेषेन निरोधपदवीं गत-	
निश्चदानां तु शोधाय निरोधं वर्ज्यामि ते.	१०
हरिष्ठा ये विनिर्मुक्ततास्ते भग्ना भवसागरे;	
ये निश्चदास्त एवात्र मोहमायात्वहर्निशम्.	११
संसारवेश दुष्टानाम् धद्रियाणां हिताय वै;	
कुष्णस्य सर्वं वस्तुनि लुभन् धृशस्य योजयेत्,	१२
शुष्णैवाविष्टयित्तानां सर्वदा मुस्वैरिष्णु	
संसारविरहकक्षेत्री न स्यातां हरिवत्सुभम् .	१३
तदा भवेद् दयालुत्वम् अन्यथा कुरता मता-	
भाषशंकापि नास्त्यत्र तदध्यासोपि सिद्धयति.	१४
लग्नवद्धमं सामर्थ्याद्विरागो विषये स्थिरः	
शुष्णैर्दरेः सुखस्पर्शान्न दुःखं भाति कर्त्तव्यित् .	१५
एवं ज्ञात्वा ज्ञानमार्गादुत्कर्षो शुष्णवर्जने;	
अमत्सरैरलुप्यैश्च वर्जनीया सदा शुष्णः-	१६
हरिभूतिः सदा ध्येया संकल्पाहपि तत्र हि,	
दर्शनं स्पर्शनं स्पर्ष्टं तथा कृतिगति सदा,	१७
श्रवणं कीर्तनं स्पर्ष्टं पुत्रे कुष्ण प्रिये रति	
पायोर्महांशत्यगेन शेषभागं ततो नयेत्,	१८
यस्य वा लगवत् कार्यं यदा स्पर्ष्टं न दृश्यते;	
तदा विनिर्मुक्तस्तस्य कर्त्तव्यं प्रति निश्चया	१९

नातं परतरौ भत्रो नात परतर स्तव
नात परतरा विद्या तार्थि नात परतपन्मू. २०

धृति श्रीमद्ब्रह्माचार्यं विरचितं निरोध लक्षणु ग्रन्थ समाप्तम्.

अथ सेवाहल ग्रन्थ.

यादृशी सेवना प्रोक्ता तत्सिद्धौ इक्षुमुच्यते,
अदौकिन्त्य दाने हि याद्य सिद्धये मनोरथ. १
इदं वा ह्यधिकारो वा न कालोत्र नियामक
उद्वेग प्रतिग्रन्थो वा लोको वा स्वप्न आधक, २
अकृतव्य भवत सवथा येद्गतितर्हि हि,
यथा वा तत्त्वनिर्घोषा विवेक सवन मतम्. ३
आधकानां परित्यगो लोकोऽथैक तथा परम्
निष्प्रत्युङ्गं भङ्गान्-लोको प्रथमे विगते सदा. ४
सर्वान्ने ह्यो घानक स्याद् असाहेतौ सदा भर्तौ;
द्वितीये सर्वथा यिन्त' त्याज्या ससार निश्चयात्, ५
नन्वाद्ये ह तृतीया नास्ति तृतीये आधक गृहम्,
अत्रश्रेय सदा लाव्या सर्वमन्यन्मनो भ्रम ६
तदीयैरधि तत्कार्यं पुष्टौ नैव विव्रंभयेत्,
शुष्के लोडपि द्रष्टव्यमेतदेवति मे भनि ७
कुम्भश्चित्र वा काञ्चिद्दत्तपद्येत स वै भ्रम
धृति श्रीमद्ब्रह्माचार्यं विरचितं अं 'समाप्तम्.

श्री गोरगीत प्रारंभ.

ललितवृत्तम्,

जयति तेऽधिक, जन्मना ममः श्रयत धन्विरा शश्वदत्र हि,
 दयित । दक्षयतां हिक्षु तावकास्त्वयि धृतासवस्त्वा विचिन्वते. १
 शरदुहाशये स धुम्रतसत्सरसिजेदरश्रीमुषा दशा,
 सुरतनाथ । ते शुद्धहासिका वरद निन्दतो नेह किं वध ? २
 विषमवाप्ययाद्वयलराक्षसाद्वर्षमारुताद्द्वैद्युतानवात् ;
 वृषभयात्मजद्विश्वतोभयादपला । ते वध रक्षिता सुदु ३
 न भद्रु गौपिकानन्दनो लवानयिद्वेदेदिनामन्तरात्मदृक्,
 विभनसार्थितो विश्वगुप्तये सभ । उद्वेयिवाभ्रात्पतां कुत्रे. ४
 विश्रयितालयं वृष्णिधुर्यं । ते अरजुमायुषा ससूनेर्लभित ;
 करसरौरुहं कान्त । कामदं शिरसि धेह न श्रोकरभ्रकुम्. ५
 ममजनातिहन्वीर योषितां निजजनस्मयध्वंसनस्मित ।
 लज सणे । लरतिकरी. स्म नो ललरुहाननं आरु दर्शय. ६
 प्रज्वतद्वेदिना पापकर्षानं तृशुयरातुग त्रीनिकेतनम्,
 कृष्णिकृष्णार्थितं ते यदाभ्युजं कृष्ण कुयेषु नः कृन्धि हृत्तुयम्. ७
 मधुरया गिरा वदुवाक्यया मुधमनोज्ञया पुष्करेक्षण्य,
 विधिकरीरिमा वीर । सुहानीरधरसीधुनाऽऽभ्याययस्व नः ८
 लव कथाऽमृतं तप्तशुवनं क्विविरीडितं क्वेमपापहम्, ९

श्रवणमंगलं श्रीमहाततं भुवि गृह्णान्त ते लूरिहा जनाः ६
 प्रहसितं प्रिय ! प्रेमवीक्षणं विहरणं च ते ध्यानमंगलम्,
 रहसि सविदो या हृदिसृष्ट कुङ्क ! नो मनः शोभयन्ति हि १०
 यत्सि यद्वनन्त्यारयन्पशुन्नलिनमुन्डं नाथ ! ते पदम्,
 शिखतृष्णांशुरैःसीदतीतिन. क्विद्यतां मनः कान्त ! जञ्छति. ११
 दिनपरिक्षये नीलकुन्तलैर्वनरुडाननं विभ्रहातम्.
 मनरञ्जस्वलं दर्शयन्मुकुर्भनसि नः स्मरं वीर ! यञ्छसि. १२
 प्रवृत्तममडं पद्ममर्चितं धरणिमपुङ्गवं ध्येयमापदि,
 अरक्षुपङ्कजं शतमं च ते रमण्यु ! नः स्तनेभ्वर्षयाधिहृत्. १३
 सुरतवर्धनं शोकेनाशनं स्वरितवेल्लुना मुकु युग्मितम्,
 धृतशरागनिकभारणुं नृष्णां वितर वीर ! नस्तेऽधराभूतम्. १४
 भटति यद्भवानन्दि काननं त्रुटिभुं गायते त्वाभपरयताम्,
 कुटिलकुन्तलं श्रीमुष्णं च ते जड उदीक्षतां पदमकुङ्कशाम्. १५
 प्रतिमुत्तान्वयभातृष्णान्धवानतिविलङ्घ्य तेऽन्त्यऽन्धुतागताः
 गतिविहस्तवेद्गीतमोहिता. कितव योषितःकस्त्यजेन्निसि. १६
 रहसि सविदं हृन्धयोदय प्रहसिताननं प्रेमवीक्षणम्.
 भृङ्गइरःप्रियो वीक्षयधाम ! ते मुकुरतिरपृहा मुद्यते मनः १७
 प्रभवनोपसां व्यक्तिरंग ते वृञ्जिनडन्पलं विश्वमंगलम् ;
 त्यञ्ज मनाश्च नस्त्वस्त्वृहात्मनां स्वरञ्जहृद्गुणं यन्निधुहनम्. १८
 यत्ते सुभक्त यरक्षुम्पुरुडं रानेषु लीताःशनेःप्रियहमीमदिकर्कशेषु,
 तेनादवीमदसि तन्वथते न किञ्चित्कृपादिभिर्भ्रमति
 धीर्भ्रवहासुपां नः १९

શ્રી શુક ઉવાચ.

ઇતિ ગોપ્યઃ પ્રમાથન્યઃ પ્રલપન્યકૃંચ ચિત્રધા;	
રુરુકં સુસ્વરં રાજન્દુષ્યદર્શનલાલસાઃ	૨૦
તાસામાવીરભૂષ્ઠૌરિઃ સ્મયમાનમુખામ્બુજ	
પીતાંબરધરઃ સગ્રી સાક્ષાન્મન્મલમન્મયઃ	૨૧
ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે દશમસ્કંધે ગોપીગીતે	
કૃષ્ણસ્તુતિર્નામ એકાત્રિંશોઽધ્યાયઃ ૩૧	

શ્રીસર્વોત્તમજીનું ઘોઠ.

ભલે પ્રકટયા શ્રીવલ્લભદેવ, શ્રી પુરુષોત્તમ ભૂતલ ફરીછ;	
નહિ પ્રાકૃત ધર્મનો લેશ, અપ્રાકૃત નિજવપ્ત ધરીછ.	૧
કરે નમમ નિરૂપણ એમ, તે સાકારની સ્તુતિ કરીછ,	
મહાકાલકાલાદિક દોષ, પડિતની દષ્ટિ તિમીર ભરીછ.	૨
મહિમા નવ જાણે જેઠ, તે કહાએ ખરાસુર અરિછ,	
વહાલે દયા કરી મુખરૂપ, નિજલીલા પ્રકટ કરીછ.	૩
જેની વાણી અતિકુર્બોધ થાય સુબોધ જેણે કરીછ;	
તેનાં અટોતર કાતનામ, તે કહીએ મહાઅપ હરિછ.	૪
જેના ત્રણિવર અમિકુમાર, જગતી છદ નામે ધરીછ;	
શ્રીકૃષ્ણ કમલ મુખ દેવ, બીજ દષ્ટિ કરૂંચા ભરીછ.	૫
જેની ભક્તિમાં અતરાધ, તે નાસને પ્રયોજન સહીછ;	
આપે અપરાધતની મિદ્ધિ, તે મધ્યે નિધય કરીછ,	૬

ઢાળી

- વહાલો આનંદ પરમાનંદ કરેવાય, શ્રીકૃષ્ણ કમલ મુખ ટૂપાનિધિ થાય ૭
 વહાલો દૈવી ઉદારણ્ય પ્રયત્ન ઉપાય, જેના સ્મરણમાત્રથી આતિગમ્ય. ૮
 શ્રી ભાગવત ગુદાર્થ પ્રકટાય, સાકાર ધ્વલનો વાદ સ્થપય ૯
 વેદપાઠ્ય ચંદ્ર જીવન કહવાય, માયાવાદ નિરાકૃત સહુ મિલિ ગાય ૧૦
 સર્વવાદિ નિરામ કીર્તિ તે લખાય, ભક્તિમાર્ગ સરસ કમલ વિકસાવ૧૧
 સ્ત્રી શુદ્ધિકરને ઉદ્ધારવા સમર્થ, જેના સાધનમત્રથી ન થાય અર્થ ૧૨
 અગીકારમાત્રથી સર્વસ્વ કીરે, કીર્તિ શ્રીગોપીજન પતિને પ્રિયે ૧૩
 અગીકાર કરે મર્યાદાનુમર, મદાકરૂણાવત સમર્થ અપાર ૧૪
 વહાલો ચંદ્ર દાન દેવાને ચતુર, મહાકરૂણાર ચત્રિ કરે મહુ પૂર, ૧૫
 લીલા દેખાડી પ્રકૃતની જેઠ, તે મિત્રે મોહ્યા સુર ગિપુ તેઠ. ૧૬
 વૈશ્વાનર શ્રીવલ્લભ છે નામ, વહાલો સુંદર રૂપ સ્વજન હિન કામ. ૧૭
 કૃષ્ણભક્તિ કરે જન શિક્ષાકાજ, આને અખિલ ઇષ્ટ શ્રીવલ્લભરાજ ૧૮
 મરં લક્ષણથી સપત્ર ત્રિવેદ શ્રીકૃષ્ણ જ્ઞાન દત્તા ગુરુ એક ૧૯
 પોતાના આનંદ થકી બહુ પુત્ર, એના કમન પત્રમે નેત્ર સતુષ્ટ ૨૦
 ટૂપાદટ્ટી વૃષ્ટિથી હરખ્યા મન, તે દાસ ાસી પ્રતિ પ્રિય છે અનન્ય ૨૧
 રોષદંષ્ટિ કરે ભક્તિ શત્રુ પ્રાજન, ભક્ત મેવતા સુખ સેવા રમાય. ૨૨
 જીરે ભક્તિ વિના નહિ સેવામધ્ય, તે કારણથી કડીએ દુરારાખ ૨૩
 જેના ચરણસરોજ દુનમ દરથય તેના ઉચ પ્રતાપ ત્રૈને ક કરેવાય ૨૪
 વચનામૃત કરી પૂર્ણ મેવકતા આર્ગ ત્રીભાગવત અમૃત મયન મમર્થ, ૨૫
 તેનો સાર કદાએ વ્રજમ રાગે ભાન, તે પરિપૂર્ણ છે દેહ બરાવ. ૨૬
 સાનિધ્યમત્ર કરે કૃષ્ણપેમ ભક્તિ મુક્તિ દેવાનું એહુને નેમ ૨૭

એક રાસલીલામા તેનું તાન, પ્રભુ કૃપા કરીને કરે કથાનું દાન ૨૮
 વહાલો વિરહના અનુભવને હેને કાજ, સ્વ ત્યાગ જીજ્ઞાસ્યો શ્રીવલ્લભરાજ
 ઉપદેશ કર્યો ભક્તિમાર્ગ આચાર, લોક માહે કર્યો કર્મ માર્ગ પ્રચાર ૩૦
 વંદ શાસ્ત્ર કલા યજ્ઞાદિક દાન, તેનું ફલ મર્યાદા ભક્તિ નિદાન
 પ્રભુ પૂર્ણાનંદ છે પૂરણુ કામ, સરસ્વતીના પતિ દેવ ઇશ અભિરામ.
 વહાલે સહસ્ર કલાં પુરુષોત્તમ નામ, નિગજનને આશ્રયનું છે ધામ,
 ભક્તિમાર્ગની રોતે કરવા ઉપદેશ મહુ મથ કરોને ટાળ્યો સશયનો લેશ
 જેને પામવા છોડ્યા પ્રાણુથી પ્રિયે, એવા ભક્તપમાજ વિરાજે શ્રીએ.
 આપ માધન કરે નિગજનને કાજ, એવા સમયે શ્રીવત્તમ મહારાજ
 કરવા ભક્તિ પ્રચારક ભૂતલ માહો, વશ કીવા પિતા થતને પ્રકી માદિ
 સર્વે સામથ્યે ધ્યુ પોતાને વશ, ગર્વ દૂર કરી ટાળ્યો સશયનો અથ
 પ્રભુ પતિવ્રતાના પતિ માક્ષાન, કરે થહ લોક પરલોક દાન વિખ્યાન
 જેના અત.કરણુ છે ગુહ અતાર, અગીટૃતને જગ્યાએ મનનો વિચાર
 ઉપામનાદિક માર્ગ જે અન્ય તેનો મેહ ટાળોને કીત્રા સેવક અનન્ય
 કર્યો નિશ્ચય જે ભક્તિ સર્વની વિશેષ, કાધો શરણુમાર્ગનો જીવો ઉપરેશ
 શ્રીકૃષ્ણના મનની જાણે વાત, લોનાકુજ મિકારી પરિપૂર્ણુ માન.
 કથારમ મગન સહ છે ચિત્ત નીમર્યુ સહ ને થતી મીજીં વિત.
 પ્રિય છે ધણુ વજને વ્રજનો વામ, કરે પુષ્ટિનીના એકાંત વિનામ
 કરે ભકનેશ્ચ પરપૂર્ણુ દાન, નહિ નિજ લોલાનુ કોઇને યાન.
 અતિ મોહિત જેનું શીત જણુ નહિ લોક વિષે અમકેન અણુ.
 નિજ ભકત વિષે આમાકત છે એક, પ્રભુ પાવન લીલા પતિત અનેક.
 જે કરે પોતાના મુણુનું માન, તેના હૃદય કમલ રહેવાનું સ્થાન.

નિજ યજ્ઞરૂપી અમૃત લહરી તેથી જીજીરી સર્વ રસ વામ ॥ હરિ
 પ્રભુ પોને સર્વ થકી છે પર, ન કરે તુલ્યતા કોઈ આર,
 લીલારસ અમૃત તરંગ બહુ, બીજબ્યા છે ભકતજરીર સહુ,
 રૂચિ આવે ગિરિગૌવર્દન વાસ, તે લીલામાં છે અતિશય ઉલાસ.
 કરે યજ્ઞ ભોજ તે યજ્ઞ કર્મ, આપે અર્થ કામ તે મોક્ષ ધર્મ,
 પ્રભુ સત્ય વચન છે ત્રિશુશ્રુતીત, નીતિ ચતુરાષ્ટ છે અતિ અગ્નિહૃત
 કરવા પોતાની કીર્તિ પ્રકાશ, ક્યુ વ્યાસસૂત્રનું નવન ભાષ્ય,
 અતિતુલ્ય તુલ્ય જે માયાવાદ, કરી ભરમામિ સ્થાપ્યો પ્રકાશ .
 અપ્રાકૃત બ્રુષણની અતિક્રાંતિ, હસતાં મુખ શોભે છે બહુ માનિ.
 પ્રભુ તિન લોકના બ્રુષણુ સાર, પ્રગટ્યા ધરણીનું ભાગ્ય અપાર,
 પ્રભુ સુંદરતા છે આત અનૂપ કેમ વર્ણન કરી શકુ એ સ્વરૂપ,
 સૌ માગે છે પોતાના જન, ચરણારવિંદની રજ જે ધન
 એ હર્ષા એકસોને આઠે નામ, શ્રીવલ્લભ આનંદનું છે ધામ

વલ્લભ.

જે કોઈ શ્રદ્ધા કરી નિત્ય ગાયેરે, તેનું મન પહેલું રિચર થાયેરે.
 અધરામૃતની સિદ્ધિ પામેરે, તેમાં સશ્ચયનું નહીં નામેરે,
 એ પામ્યા વિના મોક્ષ છે હીનરે, તેના ફળમાં મુકિત છે લીનરે,
 તેથી સર્વોત્તમ જપ કરવોરે, શ્રીકૃષ્ણરસે મન ભરવોરે,
 શ્રી વિદ્યુલ્લભચરિત એ નામરે, જે ગાયે પૂરે તેનાં કામરે,
 તેનો જન્મ સદૈવ કરી ભેજેરે, જેનાં કૃત્યબ્રુષણુ મુખ દેખેરે.

ધૃતિશ્રી સર્વોત્તમજીનું ધોળ સમાપ્ત.

શ્રી નવરત્નતું ધોલ.

શ્રીમદ્વલ્લભ શ્રીમહાપ્રભુજને નમુંજ, શ્રાવિકૃલેશ પ્રભુ ભાગ્ય પાપ.
 શ્રીભાલકૃષ્ણજને પ્રભુમુંજ; શ્રીવજ્રભૂપણજ પરમકૃપળ. શ્રીમદ્. ૧
 શ્રીવલ્લભદેવે મહાકરૂણા કરીજ, જેથી જીવનનું કારજ થાય,
 સર્વે વૈષ્ણવની કૃતિ એકજેજ, સધળા ચિતા નિવૃત્ત થાય. શ્રી. ૨
 દહ આશ્રય શ્રીમહાપ્રભુજનો રાખીએજ, ચિતા નર ધરીએ લગાર;
 સર્વે આત્મા શ્રીજને સમર્પીએજ, એ છે ભક્ત તથા આધાર. શ્રી. ૩
 પુષ્ટિમાર્ગમાં શ્રીજ રહે સદાજ, જીવ કીધા છે અગીકાર,
 દૌષ્ટિકની ગાંત ન આપે કદાજ, પ્રભુ નથી જોતા અધિકાર, શ્રી. ૪
 નામનિવેદન કીધા થકીજ, પ્રભુ રાખે પોતાની પામ,
 વશ ન થાય એ પ્રભુ કો થકીજ, વશ થઈ રહ્યા વલ્લભી પાસ. શ્રી. ૫
 નિવેદનમંત્રનું સ્મરણ નિત્ય કરવુજ. સર્વદા ભગવદી સાથ,
 અવૈષ્ણવની સગે ન કરવુજ, કૃપા થાય તાદશીય હાથ શ્રી. ૬
 રૂબનીચિંતા નવ રાખીએજ, પ્રભુ સર્વેશ્વર કહેવાય,
 સર્વના આત્મા શ્રીજસાક્ષા છેજ, દૂર ભક્તથી કેમ રહેવાય ? શ્રી. ૭
 પ્રભુને ગમે તે ખરૂં એમ જાણવુજ, હરિનું ખીરદ છે દીનદયાલ,
 સ્ત્રીપુત્રાદિક પુષ્ટિમાં આજુવાજ, યોગ્યતા ના વિચારે મયાળ. શ્રી. ૮
 નિવેદન કરવુ સર્વે સગાયજુજ, અન્યાવનિયોગની ચિંતા ન આજુ,
 અગાની હોમ કિવા યાનશુંજ, સમજુ છુ અધિક એવુ ન જાણુ, શ્રી. ૯
 જેણે આત્મનિવેદન કીધું છેજ, તેના ઉદ્ધારમાં સદેહ ન આજુ,
 પ્રાણસંભાલે શ્રીમહાપ્રભુજને દીધું છેજ, તેથી સશય મનમાં ન આજુ,
 સમર્પણુ મત્ર મહાસમર્થ છેજ, ના જાણુશો ઝોઠી વાત,
 એ જોઈ અશ કલા નથી પૂર્ણ છેજ, શ્રીજ શ્રીપુરુષોત્તમ સાક્ષાત. ૧૧

પ્રભુ પોતે સર્વથી પર છેજી, વળી મદાસમર્થ છે એ નાથ,
 ભક્તના દુખ દરના સુખદારી છેજી, ચિતા નવ કીજીએ ગાથે નાથ
 શૈક્ષિક વૈદિક જે કર્મ છેજી, તે દરિ સિદ્ધ થવા દે નાંદ
 તો એ મેવા સમર્પણ કર્મ છેજી, તેથી મન દૂર કીજે નાંદ. શ્રી. ૧૦
 પુષ્ટિમાર્ગમાં શ્રીજી રહે સદાજી, વલી જીવનુ કોધુ શુ હોય,
 પ્રભુ દેરે તે સુખ માતી રહીએજી, સાક્ષી થઇ રહે સુખ હોય શ્રી ૧૩
 દીનતાભાવ મનમાં ગળીએજી, ખીજી સાધનનુ નથી કામ,
 મર્વદા સેવા કરી શ્રીજી સાંગવાજી, ગુરૂની આજ્ઞા થરી એકામ. શ્રી. ૧૪
 ગુરૂની આજ્ઞા ઉત્ક્રમ નવ કીજીએજી, શ્રીજીના ઇચ્છાએ થાય તે થામ
 આપણુ મન ગુરૂને દીજીએજી, પ્રભુથી અધીક રાખીએ ભાવ શ્રી. ૧૬
 મેરા કરો નિત્ય ચિત્ત પ્રાતશુજી, તો સુખી થાગો આ જુગમાંહે
 પરીક્ષા અર્થે શ્રીજી કદા નવ સુણેજી, ન ઉદેગ ધરો મન માંદ ૧૭
 તોયે ધીરજ રા મો સેવા કરવીજી, પ્રભુ સુખકર્તા છે સત્ય,
 એમની લીલા જોઇ ચિંતા દૂર કરવીજી, વૈષ્ણવને એરે જુગત્ય. ૧૮
 એકાદશ ઇદ્રિય પ્રભુને સન્મુખજી, સેવામાં દિવસ ને રાત,
 એકે ઇદ્રિય વિમુખ નવ કીજીએજી, સર્વાત્મા ભક્તિ કરો અહોરાત,
 'શ્રીકૃષ્ણ શરણુ મમ' મદા જપોજી, ન વિસારશો પગ એક માત,
 એ જુગતેથી ચિના દૂર કરોજી થાશો શ્રીજીના કૃપાપાત્ર શ્રી ૨૦
 શ્રીમદ્વાપ્રભુજી કહે આમારી એ મનિજી, વળી એ જ છે નિર્ધાર,
 સર્વ વૈષ્ણવ રાખજો ચિત્ત ધરીજી, શ્રીવલ્લભજી પ્રાણાધાર. શ્રી ૨૧
 એ અનુસ્થ રતન જે કામ ચિત્ત ધરેજી, તેને પુષ્ટિભક્તિ દહ કદા હોય,
 જે આ ધોળ ગાયે ચિત્ત ધરેજી, તેને પરમ આનંદ સુખ હોય ૨૨
 ઇતિશ્રી નવરતનનું ધોળ સમાપ્ત.

શ્રીપુરુષોત્તમસહસ્રનામ.

(સદિક ગુજરાતિ ભાષામાં ભ.પ.નં.ર કુપેક્ષુ)

આ ગ્રન્થમાં શ્રી પુરુષોત્તમના હજાર નામ શ્રીમદ્ ભાગવતમાંથી ત વરૂપે દોહન કરી શ્રીમદ્ભગવાયાર્યજીએ પ્રકટ કરેનાં છે કે જેનો પાઠ કરવાથી શ્રીમદ્ ભાગવતનો પાઠ કરવા જેટલું ફળ પ્રાપ્ત થાય છે. આ ગ્રન્થ ઉપર પચમ શૃંગના નિવહાપન શ્રી રઘુનાથજી મહારાજે “ નામચન્દ્રિકા ” નામની સંસ્કૃતમાં વિસ્તૃત ટીકા લખી છે તે ટીકાનું મુળ શ્લોક સાથે ભાષાંતર (કે જે અચાર સુધા પ્રમટ થયું નથી) આપવામાં આવ્યું છે. તેમજ શ્રુતિ, સ્મૃતિ, પુરાણ, સદિતા, ગીતા આદી ગ્રન્થોના પ્રમાણેથી તે નામોનું સમર્થ રીતે પ્રતીપાદન કરવામાં આવ્યું છે. શ્રી મહાપ્રભુજી તથા ટીકાકાર શ્રી રઘુનાથજી મહારાજના ઉત્તમ ફેટા સાથે છના કીંમત રૂ. ૨-૦-૦

શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા.

શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતા એ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને વેદ અને ઉપનિષદોમાંથી દોહન કરી કાઢેના લક્ષિત રમામૃત કવચ, સર્વ વેદાનુયાયી આચાર્યોને પ્રમાણ અને વેદ વીરોધીઓના પશુ તત્વ વિચારને સંમત, નિરતર પડનોષ છે. વળી હજારો પડિનાએ આ ગીતા ઉપર અનેક વિધ અભ્યો કર્યા છતાં પણ તત્ત્વ વિચારનો પાર પમાયો નથી આવો મહા સમથ આ ગ્રન્થ છે. તેના ઉપર પૂર્વે ઘણ મયેના શ્રીગોસ્વામી આજકોએ ‘તત્ત્વશીખીકા’ અને “અમૃતવરુણી” એમ બે ટીકાઓ સંસ્કૃતમાં કરેલી છે તેથી ઉડન ટીકાએના આશય સાથે લખાણુ વિવેચન પૂર્વક આ ગીતાનું તત્ત્વોનું ભાષાંતર લખેલું છે. કી. ૧-૮-૦ દોહ રૂપીઓ.

લલ્લુભાઇ હગનલાલ કેસાઇ. રીચીરોડ, નં. ૧૧૦.-અમદાવાદ.

શ્રી યમુનાસ્તોત્ર રત્નાકર

શ્રી યમુનાજીના નામ સ્મરણનું સંપૂર્ણ સાહિત્ય.

આ ગ્રન્થમાં શ્રી યમુનાજીજી, શ્રી યમુનાજીપદી, શ્રી યમુના ચતુ-
ષ્પદી, શ્રી હરિરામજીકૃત યમુનાવિગમિ, વગેરે ગ્રન્થોની વિસ્તૃત ટીકા,
તથા શ્રી યમુનાજીનાં ૪૦ પદ, પરચુરણ (અપ્રકટિત) પદ, વધાઇ,
ધોળ આરતિ વગેરે આપવામાં આવ્યું છે. ઉપરાંત શ્રી યમુનાજી
તથા શ્રીમદ્દક્ષિણાચાર્યજીનાં એમ બે સુદર ફોટા પણ આપ્યા છે.
આ ગ્રંથ તદ્દન નવોજ, અને પ્રાચીન પણા ગ્રંથોમાંથી શોધ કરી
તૈયાર કર્યો છે. આટલું જતાં કીંમત માત્ર ૦-૮-૦

શ્રીસ્વરૂપદર્શન.

આ પુસ્તકમાં શ્રીનાથજી, શ્રીદારદાધીજીજી, આદિ સાતે સ્વરૂપો તથા
શ્રીમદ્દક્ષિણાચાર્યજી, શ્રાગુસાંઇજી, સાન લાલજી, આદિ પ્રાચીન અને
હાલ ભૂતજી ઉપર બિરાજતા પણા શ્રી ગોસ્વામી બાળકના ઉત્તમે-
તમ, સુદર, દેદીપ્યમાન ફોટાઓ મળી લગભગ ૧૪૦ ફોટાનું એક
સુદર પુસ્તક માને આદ્યમ અત્યંત પરિશ્રમે અને મહાન પરચે
તૈયાર કરવામાં આવ્યું છે તેા આ પુસ્તક મગાવી દર્શાવેલા લાભ
લેવા હરેક વૈષ્ણવે ચુકવું નહી. એવી અમારી નમ્ર વિનતી છે.
ન્યો. માત્ર રૂ. ૩-૦-૦ રાખી છે.

વિવિધ ધોળ તથા પદ સંગ્રહ. ભાગ ૧ લો.

ગાન અને ભક્તિ રસથી ભરપુર, ઓઝો. પુરૂષો તેમજ બા-
ળકોને હરનિશ મનન કરવા યોગ્ય, ભગવદ્ વાર્તામાં વાંચવાલાયક
જુદાં જુદાં ૧૬ પ્રકરણે માં ૫૬૦ પદનો અત્યુત્તમ અપૂર્વ સંગ્રહ
આપવામાં આવ્યો છે. ઉપરાંત હાલ ભૂતજી ઉપર બિરાજતા શ્રી
ગોસ્વામી બાળકોના જન્મ દિવસના નોંધ, શ્રી આચાર્યજી
મહાપણુજીની ૮૪ બેઠકો કયા કયા રથને છે, તે તથા ત્યાં જવાના
રસ્તાની સંપૂર્ણ માહિતિ સાથેનું પાક પુક, જતાં કીંમત માત્ર રૂ. ૧-૦-૦

શ્રીકૃષ્ણસ્તોત્રરત્નાકર.

આ ગ્રન્થમાં શ્રીમહાપ્રભુજી, શ્રીગુસાંપ્રજી, શ્રીગિરિધરજી, મહાનુ-
ભાવી શ્રીહરિરાયજી મહારાજને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન (શ્રીકાકારજી) નું
વિદ્યમિદારા કરેલા સ્તોત્રનું મૂળ શ્લોક સાથે અક્ષરજ્ઞ. ભાષાંતર (કે
જે અત્યાર સુધીમાં કોઈ પણ ઠેકાણે પ્રકટ થયું નથી) આપવામાં
આવ્યું છે. જેઓએ “ મહાસ્તોત્રસરિત્સાગર ” નામનો ૨૩૭
ગ્રન્થનો પાઠ કરવાનો શુદ્ધ વાંચ્યો હશે તેઓને તો આ ગ્રન્થ લેવા
માટે ખાસ લલામણ્ય કરાએ જીએ.

આ ગ્રન્થમાં નીચે મુજબ સ્તોત્ર ગ્રન્થોની ટીકા આપી છે. ૧
શ્રીમદ્બ્રહ્માચાર્યજી કૃત પ્ર.થો. ૧ શ્રીકૃષ્ણાષ્ટક, ૨ શ્રીનન્દ-
કુમારાષ્ટક ૩ શ્રીગોપીજનચલ્લમાષ્ટક ૪ શ્રીગિરિરાજધાર્ય
ષ્ટક, ૫ શ્રીમધુરાષ્ટક, ૬ શ્રીકૃષ્ણપ્રેમામૃત, ૨ શ્રીમદ્વિકુલેશ્વર
(શ્રીગુસાંપ્રજીકૃત) પ્રન્થો, ૭ શ્રીમુર્જંગપ્રયાતાષ્ટક, ૮ શ્રીગોકુ-
લાષ્ટક, ૯ શ્રીપર્યંક, (પાલના) વિકાસિ, ૧૦ શ્રીવિતિયપર્યંક
વિકાસિ, ૩ શ્રીરઘુનાથપ્રમુકૃતપ્રન્થો ૧૧ શ્રીગિરિધાર્યષ્ટકમ્
૧૨ શ્રીકૃષ્ણશરણાષ્ટકમ, ૧૩ ગોપાલસ્તવ. ૧૪ શ્રીકૃષ્ણચન્દ્રા-
ષ્ટક, ૧૫ શ્રીગોકુલેશાષ્ટક ૧૬ શ્રીરાધાકૃષ્ણાષ્ટક, ૪ શ્રીહરિ-
રાયપ્રમુકૃતપ્રન્થો, ૧૭ શ્રીજન્મલૈકલ્યનિકૃપણાષ્ટક, ૧૮ શ્રી
કૃષ્ણશબ્દાર્થનિકૃપણસ્વદિગ્દર્શન, ૧૯ શ્રી નવમીતપ્રિયાષ્ટક,
૨૦ શ્રીમુર્જંગપ્રયાતાષ્ટન, ૨૧ શ્રીકૃષ્ણશરણાષ્ટક ૨૨ શ્રીદૈન્યા-
ષ્ટક ૨૩ શ્રીવંચાક્ષર મંત્રગર્ભસ્તોત્ર. ૨૪ શ્રી સ્વપ્રમુવિકાસિ:
શ્રીનર્વાપહારાષ્ટક

ઉપર પ્રમાણે ગ્રન્થોના ભાષાંતર સાથેનો આ ગ્રન્થ હરેક વૈષ્ણવે
ખાસ કરીને વાંચવા જેવો છે. તેથી તેમની ધાર્મિક વૃત્તિ દૃઢ થશે.
હમા ઝીજ વીક્રમ કામળ, હીલનું મળ્યુત પાકુ પુકુ. છતાં
કિંમત. ૦-૧૨-૦.

સહજુલાઈ ૭મનસાહી દેસાઈ. રીચીરોડ, નં. ૧૧૦-અમહાવાહ.

श्रीमद्भक्तनाथजीके वचनामृत प्रश्नके भाससु' देखते। तीस्र तेरस ओर पांचम पुनम ओक. योदस अभावस तजनी या वचनामृतपे' विधास राभि'के प्रयत्न करै तो मनोर्थ सिद्ध होय.

पे.	मा.	का.	शै.	वै.	ने.	अ.	आ.	ला.	आ.	का.	मा.	
1	.	3	4	5		1	2	3	4	5	6	महोत सुभ होय, इलेख न होय, अर्थ पूर्ण होय.
.	.		5	6	7	8	9	10	11	12	13	महाभारत होय, अशुभ श्रवनाश होय.
.	4	.	6	7	8	9	10	11	12	13	14	अर्थ पूर्ण होय, गोरथ सिद्ध होय क मना पूर्ण होय.
	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	इलेख होय श्रवनाश होय, कुशन्तु वर नहि आवे.
5	.		8	9	10	11	12	13	14	15	16	वरतुल्य होय। भव भिजे, व्याध भिजे, लाभ होय.
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	महायता होय, वियोग होय, कर्दायित धर आवे
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	सौभाग्य पावे, रत्नस हत लक्ष्मीलागिसु धर आवे
.	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	मित्रवा नराय, महोत सुरो होय श्रवनाश होय, दुष्प पावे.
8	10	11	.	.	2	3	4	5	6	7	8	व्याख्या पूर्ण होय, सौभाग्य पावे, कामना सिद्ध होय
9			2	3	4	5	6	7	8	9	10	सौभाग्य पावे, दिन महोत लागे, कुशन्तु धर आवे.
9	9	10	.	.	4	5	6	7	8	9	10	इलेख होय, श्रवनाश नहि, सौभाग्य पावे नहि.
10			5	6	7	8	9	10	11	12	13	मार्ग सिद्ध होय भव भिजे विधास

(શ્રીમદ્દક્ષિણાચલના ચતુર્થલાલણ-માળાપ્રસંગવાળા)

શ્રી ગોકુલશાળનાં ધોળ તથા પદ સંગ્રહ.

આ શ્રીગોકુલેશ્વરજીએ ભૂતળ ઉપર પધારી પોતાની ૭૦ વર્ષની
 દુહવયે, જ્યાંગીર પાદશ્યાવ મામે ધર્મનું દ્વ દ મુદ્ કરી, માલ, તિલક
 અને ધર્મની અડગ રેક ટકાવી સમસ્ત પુષ્ટિમ ગં ઉપર મદત ઉપકાર
 કર્યા છે. તેમના નામથી જાગ્યેજ કાષ્ટ પશુ વૈષ્ણવ અચાર હતો ?
 અમોએ આ શ્રીગોકુલેશ્વરજીના પ્રકટ્યની વધાઈ તથા ધોળપદ ૩૦૦
 વર્ષનાં પ્રાચિન પુસ્તકોમાંથી સતત પ્રયત્ને અકત કરી જુદા જુદા ૧૫
 પ્રકરણોમાં મળી લગભગ ૭૦૦ ધોળપદનો મહાન સંગ્રહ બહાર
 પડ્યો છે. કે જે અત્યાર સુધીમાં કાષ્ટ પશુ ઠેકાણે પ્રાસદ્ધ થયેલા
 નથી. આ અન્યમાં શ્રીગોકુલનાથજી, શ્રીકન્હૈયાજીલાલજી, શ્રી
 વલ્લભલાલજીના ઉત્તમોત્તમ દાદા તેમજ તેમની વજાવળી પશુ
 આપી છે. જ્ઞાં કિમત રૂા ૩. ૧-૦-૦ એક રૂપિયો રાખી છે

શ્રી (ગોકુલનાથજી કૃત) ૨૪ વચનામૃત.

આ પુસ્તકમાં શ્રીગોકુલનાથજી કૃત ૨૪ વચનામૃત તથા તેમના
 ૭૮ લગવદીયનુ (અપ્રગટિન) ધોળ તેમજે કરેલો ૮૪ વૈષ્ણવની
 નામાવધીના શ્લોક, ગોવર્દનવાસી નિત્યલાલા મોટી વગેરે આપ્યું છે.
 ભગવદ્વાતમાં વાચવા મટે ખાસ ઉપયોગનુ છે. કીમત ૦-૫-૦

“ અક્ષયમંથ કાવ્યમ્. ”

આ અવમાં શ્રીમદ્દક્ષિણાચાલજીએ ઉપદેશલો “ અક્ષયમંથ ”
 મંત્ર કે જે ૮૪ અક્ષરનો છે તેને અનુસંગતા ૮૪ શ્લોકથી વર્ણન
 કરવામાં આ પુ છે. તેમજ અક્ષયમંથ વિષે થતા આદેશો ત
 સપ્રમાણ પ્રાચુત્તરે ગુરૂ શિષ્યના સવાહ રૂપે બહુજ અસંગમરક
 રૂપે આપેલો છે તેમજ “ શ્રીસિદ્ધાન્ત રહસ્ય અન્ન તથા ‘ સિ-
 દ્ધાન્ત રહસ્યનું ધોળ ’ ઉપરાંત શ્રીમદ્દક્ષિણાચાર્યજીનો સંકર
 દોટો પશુ આપ્યો છે કી. ૦-૪-૦ ચાર આનાજ રાખી છે

લલ્લુલાલ જગનલાલ દેસાઈ. રીઓરોડ. નં ૧૧૦-અમદાવાદ.

આ અમુક્ય તકનો લાભ લેવા સુકથો જ નહિ.

૮૪ વૈષ્ણવની વાર્તા.

(આર્યત ૨ જ.)

આ ચોરાશી વૈષ્ણવની વાર્તા અમોએ વજલાયા ઉપરથી જુ-
જરાતી ભાષામાં (અક્ષર આ લાઈન જે ૧૬૫૪ મોટા)
મોટા અક્ષરથી છપાવી છે. તેમજ તેમાં બધા પ્રાચીન ગ્રન્થો જેવા
દે.-“શ્રીવલ્લભ દિગ્વિજય, શ્રીવલ્લભચરિત્ર, ભાવસિન્ધુ, પદ્મામૃત,
કીર્તીન રતનાકર, પોહશ્ચગ્રન્થે, શિક્ષાપત્ર, ભગવદ્ગીતા વિગેરે ગ્રન્થો-
ગ્રાંથી શોધ જોળ કરી કેટલીક ઐતિહાસીક હકીકત, દ્રષ્ટાન્તો, તેમજ
તે વૈષ્ણવો ગ્રાટેની આપેલી વાર્તાની વધુ હકીકત, દાખલ કરી છે જેથી
અત્યાર સુધીમાં આવી વાર્તાનું પુસ્તક કોઈ પણ ઠેકાણે જોવામાં
આવ્યું નથી તેવું છે. આ વાર્તા ગ્રટે અમોએ ખાસ વજવાત કરી
તથા કાઠીયાવાડની મુસાફરી કરી કેટલીક પ્રાચીન હકીકત શોધન કરી
દાખલ કરી છે.

આ ગ્રન્થ એક વખત વચવા પછી લાલમશી મુકવાનું મન
ધરીજ નહિ. કાગળ દરેક વાર્તામાં નવિન હકીકત જોવામાં આવશે.
વળી ૮૪ વૈષ્ણવોની જેટલી હકીકત, વધુ ગળે તેટલી દરેક દેખ્યું
જલજુવાની જરૂર છે. તે આ વાચ્યાથી સમજાશે હમેશાં ધરમાં વાચ્ય
ગ્રાટે કીઓ તથા બાળમને તો ખાસ ઉપયોગી છે. આ ગ્રન્થ
બામ વીકણા કાગળમાં મોટા કદના બગલમ ૩૦૦ પૃષ્ઠ સુદ
ખાડીનું પાકું પુસ્તક, તેમજ શ્રીમહાપ્રજ્જીને ઉત્તમે.તમ ફોટો પણ
આપ્યો છે. કિંમત ફક્ત અઢી રૂપીઆ રાખી છે.

લક્ષ્મણાઈ જગનજીવલ દેસાઈ, રીચીરોડ, નં. ૧૧૦-અમદાવાદ.

